

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 34 • NUMMER 9 • SEPTEMBER 2008

De sfeer van de Vierdaagse

Successen op de lange afstand

KWD en Kempenlandtocht

Verslag uit Dalian en Beijing

De verzorgers van OLAT maakten afgelopen maanden weer overuren. Hier Sjaan Verbakel en Anneke van Helvoirt op de Vierdaagse-post in Oosterhout.

Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opricht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

REDACTIE OLAT NIEUWS

Mirjam Kies, Wil Jacobs, Rinda Scheltens,
Maria Stortelder en Ad van Asten (tekst)
Noud Wijn, Jo Lepoutre (fotografie)
Angélique van Deursen (webmaster)
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)
Vormgeving & coördinatie: Mirjam Kies

Inleveren kopij: t/m 3e zondag van de maand

Scheidingstraat 50, 5615 KN Eindhoven
olatnieuws@hetnet.nl
info redactie algemeen: 040 - 2550342
fotoredactie: foto@olat.nl

Ledenadministratie & abonnementen

Jet van den Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 4404, jet.dreesen@gmail.com

Advertenties & coördinatie website:

Ad van Asten, a.asten1@chello.nl

Verzending

Mariet & Mart Douven, Tjeu van de Kerkhof

Druk

Ton Niëns, Weert

INHOUD OLAT NIEUWS 9

Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; Winterserie	4-5
Onze jarigen; Ledenadministratie <i>Jet van den Bersselaar</i>	6-7
Van de bestuurstafel <i>Kees van Vessem</i>	7
Ziekenboeg; Vooruitblik Clubreis 25 oktober <i>Mirjam Kies</i>	6-7
Terugblik op lange carrière als wandelpadenmaker <i>Theo Tromp</i>	8
Volhardende supporters in Someren <i>Peter van de Ven</i>	9
Stappen voor een Vredesplaneet <i>Jannet van Kleeff-Vissers</i>	10-11
Vijfdaagse voor verzorgers <i>Joop Reichenfeld</i>	11-12
De 25 ^e keer Nijmegen <i>Ad van Asten</i>	13-14
Deelnemerslijsten Vierdaagse Nijmegen & Apeldoorn	15-16
LPS: clubkampioenschap, stand & agenda <i>Ad van Asten</i>	17
LPS: wedstrijdverslagen <i>Henk Plasman</i>	18-20
Persoonlijkheden: Ernst, Rob, Mart & Hans <i>Mirjam Kies</i>	20-21
Plezierig weerzien met Brabant <i>Gerrit Riezebos</i>	22-23
Verven voor de Kempenlandtocht <i>Klaas Bakker</i>	23
De 10 ^e keer Amsterdam-Leeuwarden <i>Klaas Bakker</i>	24
Diny serveerde jarenlang 'soep met liefde' <i>Mirjam Kies</i>	25
KWD in het kort: foto's & nieuwtjes <i>Noud Wijn & Mirjam Kies</i>	26-27
Wandelen en wat ik zoal tegenkom (46) <i>Christiaan Koehler</i>	28-29
Een clubreis uit de wandel-top-5 <i>Ad van Asten</i>	30-32
'Zou zai zhongguo' <i>Jan Cortenbach</i>	32-33
Verslag van een voetreis naar Rome (4) <i>Sjef Koolen</i>	34-38

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Zie ook www.olat.nl en www.olatnieuws.nl

Opiniërende stukken kunnen afwijken van de mening van het OLAT-bestuur. Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter

Joop Wesseling

De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 5033322
joopwesseling@hetnet.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp

Daalenbroek 32, 6002 VN Weert
0495 450325
m.h.tromp@hccnet.nl

Secretaris

Kees van Vessem

Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 2110413
keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar

Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404
j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
Bank (OLAT) 13.82.11.736, giro (OLAT) 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuurslid

Toon van Wordragen

J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775
toon.van.wordragen@gmail.com

Bestuurslid

Boetje Huliselan

Kerkweg 39, 5266 BA Cromvoirt
06 13176518
boetjelsa@planet.nl

Bestuurslid

Cor Broerse

Hoffmanstraat 22, 4143 BE Leerdam
0345 615530
c.broerse@kpnplanet.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel

Pastoor Bogaertsstraat 12, 5469 EZ Keldonk
0413 212161
adverbakel@home.nl

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Boetje Huliselan (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman (voorzitter), Piet van der Ree (secretaris)
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@capgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775; toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (secretariaat)
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling (voorzitter), Hein Lenders,
Jos van den Bersselaar, Ad Verbakel,
Toon van Wordragen, *vacature*

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem, 040 2110413
Kees van Iersel, 0411 621706
Piet van de Zande, 040 2263198

Rooise Wandelingen en Avondvierdaagse

Marinus van Roosmalen, 0413 475467
Betsie van Mil, 0413 475454

Wandelwegen

Theo Tromp (coördinator), 0495 450325
Jan van Berkel (Airbornepad)
Truus van Vessem, Wendy vd Heyde (H. Hendrikpad)
Job van de Berg (Graaf van Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 sept. indienen

OVERIG

OLAT-verzorging

Piet van Buul (coördinator), 06 10884556
Willem Schoonhen, 06 48783069

Startbureau

Jos van den Bersselaar, 040 2524404

Boetiek

Hetty van Wijk-Verberne / Janet van Gennip
040 2812060 / 040 2415802

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 212161

Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders, 06 120744736, giro 2608214

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

BIJ JOOP AAN TAFEL

Als Joop en ik elkaar vanmorgen treffen, heeft hij er net 4 dagen Krijtlandpad op zitten. Na de zomerstop is er aan onderwerpen geen gebrek. Beginnen we bij de Kempische Wandeldagen. Een jubileumuitgave met nogal wat opmerkelijke aanpassingen: niet alleen waren de eerste twee dagen omgewisseld, maar ook de parkoersen waren flink door elkaar gehusseld. Daar kwam nog bij dat Lierop en Heeze zijn ingeruild voor Mierlo en Leende. Alle hulde gaat hier naar onze twee werkers in het veld: Hein Lenders en Ad Verbakel, die weergalozes parkoersen hebben uitgestippeld. Natuurlijk vergeet Joop al zijn mensen op locatie niet te bedanken, want ook die waren in topvorm.

De KWD trok dit jaar 1475 deelnemers, een prima opkomst maar geen record. Over publiciteit had OLAT zeker niet te klagen. Zo haalde Tjeu van de Kerkhof de krant omdat hij als 83-jarige met de fiets van Weert naar Geldrop kwam om de KWD te lopen. Ook was er aandacht voor Ernst Westerhoff, die met de Kempenlandtocht in Geldrop zijn 100^e Long Distance tocht (minstens 105 km) vol maakte. En dit als eerste Nederlander. Proficiat.

Het zal u al zijn opgevallen dat de OLAT-website een ander uiterlijk heeft gekregen. Deze verandering kwam niet zomaar uit de lucht gevallen, maar hield ons al een poosje bezig. De uitdijende informatiestroom op de website vroeg om een meer ingetogen presentatie. Onder 'www.olatnieuws.nl' was al enige maanden proefgedraaid met een nieuw uiterlijk, dat is ontworpen door Angélique van Deursen. Zij gaat nu ook als webmaster de updates voor www.olat.nl bijhouden. De site, die oproepbaar blijft onder www.olat.nl zal de komende maanden waar nodig nader worden uitgewerkt.

Natuurlijk danken wij Theo Tromp voor al die uren tot jaren, die hij bezig was om voor ons als bezoeker van de website het wandelleven zo aangenaam mogelijk te maken. Vanaf de beginjaren van het internet was hij onvermoeibaar voor ons 'in de lucht'. Wij wensen Theo een mooi avontuur, waar dan ook ter wereld.

Nog meer PR: het OLAT jaarprogrammaboekje 2009 zal beschikbaar zijn tegen de tijd dat ons nieuwe wandelseizoen begint: zondag 19 oktober, de eerste winterserie in Boekel. Wij vragen u zoveel mogelijk exemplaren mee te nemen naar andere wandeltochten om ze daar aan te bieden. Vergeet niet de resterende boekjes na afloop mee terug te nemen!

Blijft nog onze oproep voor verkeersregelaars. Sportevenementen op de weg (zoals in Olland en Geldrop) vragen tegenwoordig steeds meer om beveiliging van de deelnemers. Dit najaar willen wij een cursus voor verkeersregelaars starten, waarvoor een bevoegde instructeur wordt aangetrokken. Wij doen een dringend beroep op onze leden om mee te doen. Hoe meer cursisten, hoe prettiger een latere inzetbaarheid kan worden geregeld. Meld u zich a.u.b. zo spoedig mogelijk aan bij een van de bestuursleden. Alvast bedankt.

-AvA-

ERELEDEN

Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel en Toon van Wordragen

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo. Het startcafé – meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg – is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen, hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee. Overigens kunnen, in tegenstelling tot andere OLAT-wandeltochten, bij deze wandelingen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze. .

Informatie:

Truus van Vessem 040 2110413 truusvanvessem@tiscali.nl
Kees van Iersel 0411 621706 kees.van.iersel@home.nl
Piet van de Zande 040-2263198 pvandezande@zonnet.nl

AGENDA 2008/2009

Datum	Route	Startpunt
23 sept.	Weerterbostocht	van Horne Hoeve, 0495-531312 Trancheeweg 22, 6002 ST Weert
7 okt.	(dwars door) de Pan	Huize Provindentia, 040-2279408 Albertlaan 19, 6029 PN Sterksel
21 okt.	Rond de Prehistorie	D'n Oude Stee, 013-5181524 Dorpsstraat 1, 5133 AD Riel
04 nov	Malpie & Dommelbeemden	café de Venbergse Molen, 040-2017676 Molenstraat 211, 5556 TA Valkenswaard
18 nov	De Geelders	café Groenewoud, 0411-631291 Kasterense straat 23, 5298 NV Liempde
02 dec	De 'Grote Heide'	café de Boerderij, 040-2856440 Kreijl 40 (via Zwembadweg, Geldrop) 5591 TR Heeze
16 dec	De Peelrand	Café de Molen, 0492-342216 Kerkeind 23, 5763 BA Milheeze
30 dec	NB: geen wandeltocht	i.v.m. Grenzeloze Tocht daags tevoren
2009		
13 jan	JUBILEUMTOCHT i.v.m. 10 jaar WoD	café Schafrath, 040-2831741 Park 35, 5671 GB Nuenen
27 jan	Reuselse Moeren	d'n Ouwe Brandtoren, 0497-620311 Burg.Willekenslaan 2, 5541 NA Reusel
10 feb	Loonse & Drunense duinen	café-restaurant De Vondst, 0411-641485 Pepereind 13, 5266 AJ Cromvoirt
24 feb	Kazematroute	camping de Sprink, 0492-661503 Kasteelweg 21 (P.v.Moorse) 5731 PK Mierlo
10 mrt	Struinen door bos en duinen	café de Heeren Janssen, 0411-643430 Torenstraat 6, 5268 AT Helvoirt
24 mrt	Nulandse Heide (geen rustcafé)	Hotel Nuland, 073-5342534 Rijksweg 25, 5391 LH Nuland
07 apr	Voorjaarsbloei in Geelders en Maai	café De Oude Ketting, 0411-673030 Bosscheweg 74, 5283 WB Boxtel
21 apr	Rondom 't Kapelleke	Brasserie Kleijn Speijk, 013-5282263 Bosweg 140, 5062 SH Oisterwijk

ROOISE WANDELINGEN

Seniorenwandelgroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

Er zijn twee afstanden mogelijk: ±7 km en 10 km. Iedereen kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
16 sept	't Riethof
23 sept	Oud Rooy
30 sept	Vresselse Hut
07 okt	Den Toel
14 okt	De Beckart
21 okt	't Riethof
28 okt	Oud Rooy
04 nov	Den Toel
11 nov	De Beckart
18 nov	't Riethof
25 nov	Oud Rooy
02 dec	Den Toel
09 dec	De Beckart
16 dec	't Riethof
23 dec	Oud Rooy
30 dec	Vresselse Hut

Deelname voor OLAT-leden is gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden kunnen de eerste keer gratis kennis maken en betalen daarna 1 euro. Dit kan contant of via een stripkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 - 475467 of
Betsie van Mil 0413 - 475454

CLUBREIZEN 2008

AGENDA

20/21 sept	Eifel	Weekendreis; verblijf in jeugdherberg za: Daun-Manderscheid 17 km zo: Manderscheid-Kyllburg 20 km
25 okt	GR 577	Durbuy-Marche en Famenne 23-17 km

Inschrijven: minimaal een maand van tevoren met vermelding van: welke tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand.
Gironummer: 706801 t.n.v. OLAT Weert.
NB: de inschrijving voor de weekendreis is gesloten.

Inschrijfgeld (prijzen onder voorbehoud):

Dagtocht:	leden € 21,00; niet leden € 25,00
Weekend:	leden € 57,00; niet leden € 67,00

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdag-avond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van € 1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:	Eindhoven NS (Futlaan) 07.35 uur
	Weert NS 08.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: St-Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Belangrijk: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10,
6006 ZM Weert
0495 - 537775 of 06 -13011144
toon.van.wordragen@gmail.com

WINTERSERIE 2008/09

Startbureau: geopend vanaf 07.15 uur voor koffie.
inschrijving vanaf 07.30 uur.
sluiting 10 t/m 40 km: 17.00 uur

Afstand/starttijd:	40-30 km	08.00-09.30 uur
	20-15-10 km	09.00-12.30 uur
	60 km (alleen maart)	07.00-07.30 uur

Start Nordic Walking	10-15-20 km	11.00 uur
	30-40 km	09.30 uur

Kosten:	10 km	€ 2,50
	15 km	€ 3,00
	20 km	€ 3,50
	30 km	€ 4,00
	40 km	€ 4,00

Prijzen inclusief koffie, thee of soep op de posten onderweg.
Korting voor OLAT-leden € 2,00 op vertoon lidmaatschapskaart.
Korting voor wandelbondsleden € 0,50, alleen op vertoon lidmaatschapskaart.

Voor elke startplaats krijgt u een aparte sticker voor in het wandelboekje.

Informatie: Tel: 073-5033322
E-mail: winter@olat.nl

AGENDA 2008/2009

Zondag 19 oktober BOEKEL
Partycentrum Nia Domo
St. Agathaplein 6
5427 AB Boekel

Zondag 16 november OISTERWIJK
Brasserie Kleijn Speijck
Bosweg 140
5052 SH Oisterwijk

Zondag 18 januari LAGE MIERDE
Camping de Hertenwei
Wellenseind 7
5094 EG Lage Mierde

Zondag 15 februari HELMOND
Wijkhuis 't BrandPunt
Biezenlaan 27
5708 ZD Helmond

Zondag 15 maart SINT MICHIELSGESTEL
Partycentrum Absoluut
St. Michielstraat 1
5271 AL Sint Michielsgestel

Maandag 13 april ASTEN
2e Paasdag, 32e Paastocht
Café-Zaal Jan van Hoek
Markt 12
5721 GE Asten

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Berselaar-Dreesen

Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 - 2524404,
jet.dreesen@gmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

AANGEMELD ALS LID:

Dhr. Frans Mandos

Stephan Zoetmulderdreef 62 5581 TE Waalre

Mevr. Coby de Vrije

Van Oldenbarneveltstraat 41 3862 SC Nijkerk

Mevr. Ingrid Tromp

De Putter 23 6021 ZV Budel

Dhr. Jurjen Visser

Woelse Donk 2 4207 XD Gorinchem

Mevr. Alice van Dyk

Silene 60 8265 GX Kampen

Dhr. Paul Linsen

Zoekant 15 5632 PS Eindhoven

LIDMAATSCHAP OPGEZEGD:

Gerard Sellmeijer, Tilburg

ZIEKENBOEG

Er zijn afgelopen tijd helaas nogal wat leden in de ziekenboeg beland.

Eén van hen is **Anja van Kempen**, een bekend gezicht bij de Clubreizen, maar ook op de lange afstanden en bij activiteiten van OLAT in het Rooise. Bij haar is begin augustus een kwaadaardige tumor verwijderd, en de nabehandelingen zullen nog geruime tijd vergen. Van wandelen zal dan ook de eerstkomende periode geen sprake kunnen zijn. Een opbeurend kaartje is hier zeker op zijn plaats en kan gestuurd worden naar Sortestraat 10, 5298 NK Liempde.

Carrie Ombelet heeft al veel kaartjes mogen ontvangen nadat begin juli in kleinere kring bekend werd dat zij een buikoperatie had ondergaan. Carrie wil graag iedereen bedanken die met haar meeleeft. Ook zij zal het wandelen voorlopig moeten

missen, en omgekeerd mist de wandelaar haar ook, vooral bij de LPS-activiteiten waar zij als enthousiast deelnemster of vrijwilliger bij betrokken is. De Kempenlandtocht heeft het dit jaar zonder Carrie moeten stellen, maar volgend jaar wil zij hier zeker weer achter de tafel zitten op de grote rust. Kaartjes kunnen gestuurd worden naar Willem van Oranjestraat 22, 6371 EV Landgraaf.

Bestuurslid **Cor Broerse** is half juni geopereerd aan een knie, waarna hij pas ècht goed geveld werd door de pijnlijke infectie die erop volgde. Hierdoor moest hij na al de eerste dag in Nijmegen afhaken en heeft hij tot zijn grote verdriet ook de KWD moeten overslaan. Daarnaast heeft zich bij hem reuma geopenbaard, zodat hij nog niet 'uitgedokterd' is. Zijn adres is Hoffmanstraat 22, 4143 BE Leerdam.

Ad Mollen is in juli weer opgenomen in het Academisch Ziekenhuis Maastricht. De vervelende bacterie die hem eerder ook al maandenlang aan bed gekluisterd hield, heeft opnieuw toegeslagen. Bij het ter perse gaan van dit nummer stond vast dat hij nog zeker een maand in Maastricht zou moeten blijven vanwege de antibioticakuur, die via slangetjes wordt toegediend. Via zijn mobiele nummer 06-20384494 kunnen wandelvrienden Adjes wel & wee op afstand volgen, maar men kan ook een kaartje sturen naar zijn huisadres: Willem Pijperstraat 2c, 5654 BM Eindhoven.

Over de zieke **Frits van Duijnhoven** heeft de redactie geen nadere informatie ontvangen. Wandelmaatjes kunnen een kaartje sturen naar Bindersestraat 42, 5701 SZ Helmond.

ACTIEF VOOR OLAT

VERVULDE EN ONVERVULDE VACATURES

(1). **Bert van Rooij** is bereid gevonden om de rol van coördinator op zich te nemen voor de markering van het Hertog Hendrikpad. **Theo Beelen** wil hetzelfde doen voor het Graaf van Hornepad. Beiden waren al als markeerder actief op hun 'eigen' pad.

(2). **Ad van Asten** assisteert Mirjam Kies sinds enige tijd bij de coördinatie van ons clubblad. Ook heeft hij het op zich genomen om de website verder uit te bouwen.

(3). **Jo Lepoutre** – al actief als fotoredacteur naast Noud Wijn – heeft het opzetten en beheren van het fotoarchief voor zijn rekening genomen.

Allemaal van harte bedankt voor jullie bereidwilligheid. We weten het allemaal: zonder vrijwilligers geen OLAT.

(4). Zoals bekend zal Theo Tromp zich in maart niet meer herkiesbaar stellen als bestuurslid. **Joop Wesseling** zal de taak van Theo Tromp als coördinator wandelwegen overnemen en **Angélique van Deursen** is benoemd tot webmaster van de OLAT-website olat.nl.

Zodra de tijd daar is, zal de website olatnieuws.nl worden opgenomen in de officiële website olat.nl en dan nog uitsluitend via een inlogcode toegankelijk zijn voor OLAT-leden.

(5). Maar daarmee zijn alle activiteiten van duizendpoot Theo natuurlijk nog niet overgedragen. Het bestuur zal daarom gericht op zoek gaan naar **2 kandidaten** voor een bestuursfunctie, want ook aan mijn activiteiten als bestuurslid komt in maart een einde.

Dat neemt niet weg dat we iedereen die zich als kandidaat-bestuurslid wil opgeven, met open armen zullen verwelkomen. Interesse? Bel of mail even naar een van de andere bestuursleden.

(6). Verder zal **Joop Wesseling** plaats de innemen van Marinus van Roosmalen bij het overleg i.v.m. de Grenzeloze Tocht.

-Kees van Vessem-

Terugblik op een lange carrière als wandelpaden-maker

In de afgelopen bestuursvergadering is besloten dat Joop Wesseling de OLAT-wandelpaden onder zijn hoede gaat nemen. Theo Tromp beschrijft hieronder hoe daarmee voor hem een belangrijk hoofdstuk wordt afgesloten.

In 1980 kreeg ik de kans, nadat ik vele wandelpaden had bewandeld in Duitsland en België, om iets soortgelijks in Nederland te realiseren. Het werd de Stadsrechten wandelrondweg van 325 km, die op 3 januari 1982 geopend werd in kader van 750 jaar Stadsrechten van Sint-Oedenrode, Roermond, Hasselt en Eindhoven. In de periode tussen kerst en nieuwjaar was het laatste traject nog beschreven, gecontroleerd en uitgetypt, gestencild en verzameld, zodat we bij de opening de eerste 135 wandelgidsen gereed hadden. Een grote wens was vervuld en gerealiseerd.

Aan het einde van dat jaar kwam de tweede wandelpad er aan: het Graaf Floris-V pad, waarvan Alex Wijsman de schepper was. Zelf mocht ik de eindredactie doen van de eerste officiële LAW-wandelgids hiervan. Snel volgden meer wandelpaden: Oeverloperpad (Koos v.d. Heijden), Tiendweg, Westduinslag, de Peellandroute, Limburgpad en Hertog Hendrikpad. Daarna ging het verder met een vernieuwd Hertog Hendrikpad als rondweg, het Graaf van Hornepad.

Als kroon kwam er in 2004 de topper: het Airbornepad Market Garden. Twee jaar hard werken ging eraan vooraf, met veel uitzoeken, maar ook vooral om de subsidie te vinden en te verkrijgen. Met de verlenging van het Grenslandpad kon daarna ook een oud plan (het Limburg-

pad van Valkenswaard naar Thorn) alsnog verwezenlijkt worden.

Helaas, het Rooise Klompenpad, dat kwam er niet. Voor mij een teleurstelling omdat het eigenlijk het jubileumgeschenk voor het 40-jarige OLAT moest worden. Maar goed, ook het idee van het Airbornepad heeft zeven jaar in de koelkast gelegen.

Als afsluiting kwamen er toch nog twee jubileumwandelpaden voor de KNBLO-NL met een hoog OLAT-gehalte.

Het Brabants Grensdijkjespad (85 km, van Sint-Oedenrode naar Breda) wordt officieel op 24 september geopend door de Rooise burgemeester Peter Maas.

Aansluitend vindt op 28 september in Oosterhout door de burgemeester aldaar de inwijding plaats van de lusjes aan dit pad die door **Theo Klanke** speciaal voor rolstoelers gerealiseerd. Theo Klanke heeft ook het KNBLO-NL jubileumpad van Zeeland ontworpen en gerealiseerd;

dit pad is 3 september j.l. geopend. Zelf legde ik half augustus de laatste hand aan de wandelgids voor het Limburgse Napoleonspad, dat van Venlo via Grubbenvorst naar Weert gaat. Het zal waarschijnlijk het laatste wandelpad zijn dat ik in Nederland gerealiseerd heb.

Op de valreep meldden zich nog twee nieuwe coördinatoren aan. **Theo Beelen** wil de coördinatie van het Graaf van Hornepad op nemen en **Bert van Rooij** die van het Hertog Hendrikpad. Dus de commissie wandelpaden is weer compleet en ik kan met gerust hart stoppen.

Rest mij alleen nog het organiseren van de markeerdersdag op 13 september in Boskant. En dan is het tijdperk voorbij. Natuurlijk doet het je wel iets.

Ook de website is half augustus overgegaan van webmaster, wel even slikken. Twaalf jaar geleden begonnen als een hobby van mij om OLAT ook op de digitale snelweg op de kaart te zetten. Nagenoeg dagelijks was er wel iets aan te passen of nieuws te melden. Dat hield ook de website interessant voor de bezoekers.

In die periode kwamen er in totaal rond de 160.000 bezoekers naar onze site. Per dag gemiddeld zo'n 124 mensen, met de top op 7 augustus 2007, met 320 bezoekers op één dag.

In de komende periode ga ik me bezig houden met de wandelreizen en het 50+ wandelen in Limburg. Op 15 oktober vertrek ik richting Thailand zal in de Land van Glimlach bezoeken en verder ontdekken, maar ook Laos en Cambodja staan op het lijstje. In Thailand zal ik via mijn weblog zeker wel mijn belevenissen vermelden en via wat googelen zult hem vast wel vinden. Misschien ben ik weer terug in februari, anders in maart. Genieten van het leven en van het wandelen. Ik zal zeker de OLAT-familie blijven volgen via het internet.

-Theo Tromp-

GESLAAGDEN WANDELPADEN

Airbornepad

257	1x	J. Claasen	Waalwijk
258	1x	Marleen Tonissen	Deventer
259	1x	Rob Vaessens	Deventer
260	2x	C.F.J. vd Heuvel	Best
261	1x	H.J. Verheijen	Alverna
262	1x	Mathias Coenen	Eindhoven
263	1x	Huib Coenen	Eindhoven
264	1x	Riny van Mil	Lith
265	1x	Coby van Mil	Lith
266	1x	J.P.W. de Veer	Maren-Kessel
267	1x	N. Bonnemayer	Huissen

De supporters krijgen maar geen slaap

Heb net mijn deelname aan 'de' Brabantse Kennedymars aan Ad van Asten doorgegeven voor het Clubkampioenschap. Alhoewel... de laatste jaren is de 80 van de Langstraat (Waalwijk) een geduchte concurrent geworden.

Drie maanden geleden kon ik met grote stelligheid melden, dat ik in Sittard volwassen was geworden (18^e deelname), maar van Someren wist ik dit niet met zekerheid, omdat ik soms een jaartje oversla. Heb er maar 12 van gemaakt, vond ik mooi aansluiten bij de 22^e deelname van Theo Gijzen.

Bij de bushalte Neckerspoel in Eindhoven was het behoorlijk druk, zeker tien Kennedylopers, waaronder een 'rendier' (Rudolph). In Someren eerst de startkaart afgehaald, en toen met kelken (1 op 4) de tocht ingedronken met Theo Gijzen en een Kennedycoryfee, Peter Rijkers, in het welbekende café Somerens Kontakt, dat ik na twintig jaar pas van naam ken. Jan van der Zanden kwam later binnen, en beperkte zich tot twee koffie. Buiten zagen we o.a. Henk Bartelds (Sinterklaas) en Rob Keetlaer (net als Adje Mollen 100 Kennedymarsen gelopen). Buiten ook buien, maar dat zouden de laatsten zijn voor de komende 21 uur, het zou een 'droge' Kennedymars worden. De leukste animatie was het aankomen van een lopersgroep met een fakkel, net zo'n idee dat het Olympische vuur ontstoken zal worden.

Met Jan gestart. Wel een beetje moeilijk om langs al die dranghekken te komen, maar binnen 20 minuten waren we van nr. 2000 op ongeveer de 1500ste plaats terechtgekomen, en verder naar voren hoefde ik niet. Bij voorbaat weet ik al dat ik van alle uren die me gegeven zijn gebruik zal maken.

In Someren-Eind liep ik tegen Anneke, een VUTster van mijn werk op. Kreeg van haar een flesje mee, want daar opdrieken kost tijd, en vooral 's nachts is het tijdschema nogal strak.

Goed en wel weer terug in Someren mijn kaart voor de eerste keer laten scannen voor de doorkomsttijd. Alweer een collega, Antoinette langs de kant. In Oosterhout (tweede scan) toch in de fout gegaan door 2x te rusten, en toen had ik op die donkere weg langs de A-zoveel (Eindhoven-Venlo) de motoren achter mij aan, die de staartloper naar voren dwongen. Zat nu 10 minuten achter op het tijdschema. Wel fijn, die koplampen op die donkere weg, en ze deden gelukkig niet moeilijk over mijn 'zonde'.

Opvallend, dat er weer zoveel mensen langs de kant ons aanmoedigden; dit was zeker te danken aan het weer – temperatuur 4 uur 's nachts toch nog 14 graden. In Mierlo was het meeste geluid/lawaai, ze willen daar wel weten dat ze de beroemde loper Jan van der Zanden in huis hebben. Maar zelfs al je denkt dat supporters nu echt wel slaap hebben (tussen Mierlo en Helmond Brouwhuis) dan blijken er nog genoeg 'die hards' te zijn.

Theo had ik gezien in Jagershof (Lierop) en die zou ik nog diverse keren tegenkomen. In de tent van Brouwhuis ontbeten, de soep mocht je deze keer opslurpen, geen lepels voorhanden.

Nu waren we over de helft heen, en de ochtend vorderde al aardig. In Deurne in de dancing waren ze al aan het stofzuigen, maar we mochten met onze schoenen, die onder deze omstandigheden niet overdreven smerig zijn, toch nog op het tapijt.

Je begon nu al regelmatig dezelfde figuren tegen te komen, die net zoals ik tussen 5 en 6 uur zouden finishen. Een van de taaiste stukken is toch wel een weg van Liessel richting Ommel, een recht stuk waar geen einde aan lijkt te komen. Een paar keer

moesten we opzij voor racefietsers en kuieraars. En dan opeens, na het passeren van een T-kruising, heb je in plaats van twintig wel driehonderd man om je heen: de wandelaars van het Rondje Someren (40 km) zijn er bijgekomen.

Ondanks de grote drukte worden we tot een stuk van de bebouwde kom van Asten op het fietspad gedirigeerd. In de sporthal in Asten was er brood, koffie en soep voor de 40 km, maar wij konden hier voor de tweede keer ook terecht. Het was er wel benauwd, misschien kunnen ze de volgende keer voor ventilatie zorgen. Hier zag ik een jeugdvriend van mijn broer, die 'de halve' als zijn jaarlijkse wandeluitje beschouwde.

Even een eervolle vermelding voor de motorclub, die gedeeltelijk als verkeersregelaars en gedeeltelijk als parcoursbewakers functioneerden (en die mij 's nachts begeleid hadden!)

In Heusden begin je de stal al een beetje te ruiken, en omdat ik daar nog ruimschoots tijd had, in café De Tamboer genoten van een trappistje. Toen kwam de Brabantse Bourgondische wandelaarster Rebecca met vriend langs, en drie keer is scheepsrecht, derde collega Freek, ook op het Rondje. Wij aan een tafeltje, en de Bredase afvaardiging Cees, Inge, Corné en Miranda aan het andere, sinds de start niet meer zoveel vrienden en bekenden in de buurt gehad!

Nu nog twee stukken van 6 kilometer en dat moest ik voor 18:00 uur redden. Doe niet vaak met de muziek mee, maar 'Satisfaction' van 'mijn' Stones gaan er in als koek!

Net voor het 70-kilometerpunt Adje Mollen gebeld, die kwam kijken. De tijden veranderen: vroeger zag je bij de finish tussen 10 en 2 uur veel bekenden al binnenkomen, maar nu waren die voor Adje ook op de vinger van een hand te tellen.

Anneke, de collega van 12 uur 's nachts stond niet op het afgesproken punt, en toen maar bij haar thuis gebuurt. Op de laatste lange weg van Someren-Eind naar Someren liep ik op een gegeven moment tussen twee Bredase koppeltjes. Ze waren echter verkeerd samengesteld: Cees was met Miranda, en Inge met Corné. Gelukkig geen relatieproblemen, maar een tempoverschil.

Omdat er niet veel mensen meer liepen, was ik bang dat ik door de organisatie tot rode lantaarn-drager zou worden gebombardeed. Maar daarvoor had men iemand gevonden die zijn twintig uur veel beter gevuld had dan ondergetekende. Na de 80 km-tocht had hij als 'bonus' het Rondje erbij gelopen. De spreekstalmeester – met dank aan de Bredase delegatie, waardoor ik die kletsmaajoor kon ontlopen – maakte het nog even spannend, door te suggereren dat hij nèt niet om zes uur de finish zou bereiken, maar ik denk dat men zich daar helemaal geen zorgen over maakte.

Aflevering 2008 van de Kennedymars Someren was zeer geslaagd, en dat werd de volgende dag in de regionale krant bevestigd.

En mijn voeten? Ik heb wel niet de smoes zoals Jan van der Zanden dat de hond wilde wandelen, maar die zijn na 28 uur al weer zodanig hersteld dat ik mijn laatste Kennedymars van dit jaar (De Langstraat) met vertrouwen tegemoet zie!

-Peter van de Ven-

P.S.: In tegenstelling tot Sittard had Jan 'zijn' Kennedymars nu wel uitgelopen en wel voor de 36^e (!!) keer!

Met vaandel op weg in een Nijmeegse 'duizendenpoot'

Stappen voor een Vredesplaneet

Een aantal jaren wandelde ik in Nijmegen voor War Child in de vorm van een sponsor-vredeswandeling. Nu is het om gezondheidsredenen een tijd om louter te wandelen voor vrede op onze planeet. In dat licht gaat er een Vredesvaandel mee naar Nijmegen, de traditie volgend om dit de laatste dag de hele route mee te dragen. Als stille getuige in een vreugdevolle stoet mensen die op die dag op weg zullen gaan naar hun eerste of volgende beloning.

Voor mij wacht het zilver. Na de afgelasting in 2006 en een uitval in 2007 tijdens de eerste wandeldag, door een klein herseninfarct, is de wens naar dit kruisje innig te noemen.

Wanneer ik ' maandags met mijn rugzak en opgerold vaandel met de eerste startkaart naar mijn logeeraadres wandel voel ik mij, mét Nijmegen, helemaal klaar voor deze 92e Vierdaagse. De Vierdaagse is voor OLAT-wandelaars vast een bekende tocht.

Zou er nog iets nieuws aan die kennis en ervaring in een bescheiden verslag toe te voegen zijn?

Toch blijkt als je in de voorbereiding steeds dezelfde trainingsroute loopt, dat de natuur je steeds weer nieuwe impulsen en beelden geeft. Zo zou het ook met een verslag van deze dagen kunnen zijn. Besluit om voor OLAT in de pen te klimmen.

Op de eerste dag gaat iedereen, hoe dan ook ingedeeld, vroeg of laat, in zijn of haar afstand van start. Een bijzonder moment. Ook met bepakking. Hoe zal het gaan? Een geoliede student springt ineens op uit het gras en bemoedigt: 'Blaren zitten tussen je oren.' Nou ja! Hij gelooft echt in wat hij ons wil meegeven.

Daar gaat de karavaan over de Waalbrug. Al die schoenen. Een moment van groot genot. Militairen uit verschillende landen brengen met een yell een groet naar elkaar onder een hemel met zon en wat wolken. Een hongerig kalf heeft alleen aandacht voor moeder en drinkt. Ziet niets van die 'duizendenpoot' die zich door de velden beweegt naar muziek in de verte.

Vroeg in de ochtend voel je je al flink gezoet door spekkies van kinderen langs de route. Thuis taal je er niet naar. Wandelaars uit alle windstreken. Samen verbroederen. Niet zozeer het woord, nee de sfeer, de concrete werkelijkheid van samen één kunnen zijn in eenvoud en vriendelijkheid. Aan de taal voorbij gaan. Vriendelijkheid in gebaar, een gedachte, een lach samen, een lied.

Door de ervaring van vorig jaar speelt de angst me soms parten. Heel ziek geweest, kon niet meer lopen. Heb heel hard moeten werken om hier weer te kunnen wandelen. Wanneer

deze dag goed ten einde komt wordt er een donkere pagina omgeslagen. Dankbaar.

De tweede wandeldag is eerst miezerigheid en regen ons deel. Mensen worden waterig en daardoor zo mooi. Er is niets meer dat hen scheidt van authentiek zijn. Het verfrommeld en druilerig worden van een mens maakt dat elke gedachte aan anders zijn, elke gedachte aan onderscheid verdwijnt. Een kindje op de arm met een woordenschat van drie roept alsmaar: 'Dag, dag!'

De dag van Wijchen. De zon breekt door, we drogen op. Ineens krijgen we ergens allemaal een ijsje aangeboden tussen twee wafeltjes. Zo blij als een kind. Heerlijk!

Mijn gedachten gaan naar Johan Willemstein die nu marsleider is. Dat hij op deze dag eens uitviel. De bus nam naar de stad met de gedachte 'waar ben ik in vredesnaam mee bezig' hem deed stoppen. Bij mij brengt dit het gevoel en de motivatie boven: ik wandel in 'vredesnaam'. Iemand vertelt me

een verhaal over de genezende werking van wandelen. Zijn wandelvriend genas van leukemie. Het roert me.

En dan weer handjeklap, handjeklap met kinderen groot en klein.

Samen blij zijn en blij maken. Aan de Waalkade ligt de Henri Dunant van het Rode Kruis met zieken. Even zijn ze gelukkig door onze energie die overspringt. Kippenvel. Dankbaar dit te mogen beleven eindigt deze dag.

In de vroege ochtend fluiten vogels de derde dag in.

Bij de start staat een student wat eenzaam alleen onder een boom. Hij roept: 'Jullie zijn winnaars!', ...eigenlijk zijn we allemaal winnaars.

Dit is de dag van de heuvels. De mooie onvergetelijke indrukken van de kleurige mieren die omhoog kruipen. De prachtige vergezichten en de liefde van de aanmoedigende mensen. Dan is er weer de regen die ons ten deel valt. Gelukkig staat dan over de heuvel na Milsbeek OLAT. Bouillon. Even zitten op een bank en een praatje in poncho's.

Mooi is deze route, heel mooi. In alle opzichten. Nee er valt niets te winnen, noch te verliezen. Eenvoudig stappen en genieten. Hoewel de matige nachtrust van dagen parten speelt gaat deze dag bijna te snel voorbij.

Zo wordt dan voor je het weet de routekaart omgeslagen naar de vierde en laatste dag van deze 92e 'Nijmeegse'. De dag van het vredesvaandel. Ontrold ligt het geplooid langs de vlaggenstok. Echter zonder twijfel reist hij mee in de bandelier.

De Wedren gonst. In een dikke haag staan trouw de enthousiaste studenten. Zij ook verdienen onze dank. In de stilte

van de Overasseltse en Hatertse vennen groeit de eenheid van de wandelkudde dieper in een gevoel van saamhorigheid en een weer naderend afscheid. Stille wind laat ruimte voor regen. Onleesbaar ligt het vaandel nog steeds in lagen rond haar stok. Het wil zich zichtbaar maken. Dan komt op de lange dijk langs de Maas het moment waarop het zich ontvouwt.

Willem Steenbakkers uit Son bespeelt zijn doedelzak en het vaandel beweegt als een vlieger, een roedel duiven, in dansende figuren door de lucht. Op de klanken van een lied. Even ben ik de wind. Vrede op onze planeet. Overal. Voor alles en iedereen. Zoals OLAT er is voor iedereen. Als in een gebed neemt de wind de strekking van de letters mee van het vaandel. Vrede. De gedachte neemt een vlucht over de lange, lange deinende massa. De rups door de natuur. De gedachte ontpopt zich tot een vlinder die meereist in het hart. Het hart van alle dingen.

Zo komen we aan in Linden. Muziekwoorden zijn dit jaar het thema. Zoveel schitterende dingen gemaakt in de tuinen door de mensen daar. 'Allemaal voor jullie,' zegt een vrouw liefdevol. In Cuijk stappen we over de altijd weer bijzondere pontonbrug. Het weer heeft niemand ervan weerhouden om

er als aanmoediging te zijn. Overal gezelligheid en een sfeer om een puntje aan te zuigen. De ruimte om nog eens het vaandel te laten zweven ontbreekt. Zo het is, is het.

De taaiheid van de laatste kilometers wordt soepel door de enthousiaste massa op de bekende 'Via Gladiola'. Warm en dankbaar van binnen mag ik het zilveren kruisje ontvangen. Het vaandel stijgt met haar allesomvattende gouden gedachte voor vrede hier boven uit. Voel me echt een vrouw voor vrede waarin de weg naar een gouden kruisje in de toekomst is opengemaakt.

Dank aan alle mensen van de verzorging bij OLAT. Ze waren er op grensverleggende, juiste momenten. Passend bij de ware wandelaar.

Het Vredesvaandel hangt te drogen. Gevouwen verdwijnt het later in de kast.

Haar vredesgedachte is echter meegenomen. Niet alleen in het land van Maas en Waal. Nee, de wind zal haar eenvoudige heldere inhoud verder brengen. Tot in alle windstreken. Steeds dichterbij een ware 'Peace Planet'.

-Jannet van Kleeff-Vissers-

Voor de verzorgers is Nijmegen een vijfdaagse

Van 15 t/m 19 juli 2008: voor de verzorgers is de Nijmeegse vierdaagse eigenlijk een vijfdaagse (en voor sommigen nog langer). Maandag om acht uur 's morgens hebben we al bij de autoverhuur in Eindhoven afgesproken; ik mag de koelwagen besturen.

Na het checken van de buitenkant van de auto op krassen en deuken rijden Willem en Tonnie al weg. Ik heb geen idee waarheen, dus wacht rustig af tot ze weer terug komen. Dan blijkt dat we naar Zandoerle (de opslag van OLAT) gaan om daar alle spullen in te laden. In een gedeelte van een grote kas staan de spullen rommelig opgeslagen. Er is nog geen tussenwand en er moeten nog schappen gemaakt worden. Willem en

Parcifal zoeken alles wat ze nodig hebben en vullen hun vrachtwagens, er is geen inventarisatielijst, dus wij helpen braaf met sjouwen en hopen dat alle benodigdheden ook meegaan. Wij (post twee) krijgen kleinere jerrycans van tien i.p.v. vijftieng liter mee voor water, dat scheelt ons de komende dagen heel wat sjouwen. Banken, tenten, kookspullen en wat over is van de winterserie (bekers, soepkommen, lepels en bouillon) worden ingeladen. Hierna op naar Nijmegen, met negentig km per uur over snelweg A50, ik val bijna in slaap (Onne doet serieus een dutje). Bij de Sligro en de Super halen we de bestelling op, de koelwagen gaat aan en de jerrycans vullen we met water. Nog een keer gaan we bij de Sligro langs voor AA-flesjes en flesjes Spa

blauw en dan parkeren we de grote wagens bij Honig. Een stuk verlengsnoer van de koelwagen ontbreekt en Cor en Willem gaan daarvoor naar een elektriciteitswinkel. Ondertussen hebben de jongste verzorgers de tassen in de Ganzenheuvel naar boven gesjouwd en zijn ze bedden aan het opmaken. Daar beneden worden we weer welkom geheten door Mia en Hein, voor een lunch moeten we zelf maar zorgen. Onne en ik gaan de stad in en brengen de geleende gps-toestellen terug bij de KNBLO en belanden in een internetcafé. Om zes uur zitten we weer in de Ganzenheuvel aan tafel met salade, na een bespreking met coördinator Cor en de vrijwilligers van post een en twee gaan we redelijk vroeg naar bed.

Op dinsdag gaat er behalve onze eigen

wekker om half zes ook een om half drie (post een) en weer een om half vier (van wandelaar) af. Dus regelmatig wordt mijn nachtrust onderbroken.

Na het ontbijt zitten we opgepropt in de auto van Cor op weg naar Honig, waar de koel- en vrachtwagen staan. Vandaag is OLAT-post twee in Oosterhout bij een potplantenkwekerij. We hebben een meer plek dan vorig jaar, dus zetten we de banken ruim neer. Het is flink sjouwen en opbouwen en Onne is ook flink bezig tot hij een bank op zijn teen laat vallen. Een tijdje zit hij zielig met zijn voet in koud water, nu is zijn grote teennagel nog blauwzwart.

Als de eerste wandelaar voorbij is, volgt langzaam de rest en af en toe hebben we een klant. We kunnen het nog met gemak aan, tot het ongemerkt zo druk wordt dat wandelaars tegelijk gaan bestellen en we de voorraden niet eens meer bij kunnen bijvullen, een beetje stressen dus. De OLAT-er (een soort superkrentenbol gevuld met kersen en spijs) loopt goed. Het is heerlijk wandelweer, maar wij staan een beetje op de wind. Na het opruimen en inpakken, gaan we flesjes inslaan bij de Sligro, bij de Super nog meer boodschappen doen en alle jerrycans vullen met water.

Om zes uur zijn we terug op de Ganzenheuvel om te eten en er volgt weer een nabespreking. Onze coördinator Cor heeft zo'n last van zijn knie, dat hij besluit om de volgende dag naar huis te gaan. Ik haal nog even zijn auto op bij de Honig. Het is druk in de stad wegens het te verwachten vuurwerk, maar dan liggen wij al op een oor. Nog even wordt ik wakker van de harde eindknal, maar door de vermoeidheid slaap ik beter dan de vorige nacht.

Woensdag zetten we de tent op in Beuningen, de banken klappen we nog niet helemaal uit, want het regent. Dit zal zo'n beetje de hele dag aanhouden. Honderd meter voor ons worden WASA-crackers uitgedeeld, sommige wandelaars doen hun bestelling met

volle mond. Veel etenswaar verkopen we niet vandaag, wel drinken, maar het is niet zo druk als de eerste dag. Martien is er vandaag niet, dus naast het geheel coördineren, kookt Willem ook nog water, maakt tomatensoep en vult containers met heet water.

De derde dag staan we bij Breedeweg in een weitje. We hebben hulp gekregen van Ronald (een uitgevallen wandelaar) hij helpt met sjouwen en in de kraam helpt Ilse (nichtje van Annie) met drinken en eten verkopen. Als de eerste wandelaar langskomt, zijn we nog niet helemaal klaar. We staan dan ook een stuk verder van de finish dan de eerste twee dagen.

Tegenover ons staat net als vorig jaar een tentje met voetreflexzonemassage, hier maken Mia, Onne en ik dankbaar gebruik van. Tijdens het opruimen, als nog wat laatste wandelaars langswandelen worden we nog geïnterviewd door SBS6.

's Avonds in de Ganzenheuvel worden we getraakteerd op een play-back optreden van de Beuningse Gerard Joling, deze had ik eigenlijk liever willen missen. We hebben wel gelachen of kwamen die tranen in mijn ogen van het huilen. Te laat gaan we naar bed, de te korte nachtrust is de volgende dag wel aan Onne te merken.

Vrijdag staan we een uur eerder op. De bedspullen ruimen we op en sjouwen we naar beneden. Om half zes rijden we (ik nog met halfdichte ogen) over de

Waalkade naar de Honig. Het is druk met wandelaars, bussen en verkeersregelaars op het Keizer Karelplein, ik rij even verkeerd, maar we komen toch nog in Mook aan. Onze kraam staat vlak langs de weg in de berm.

Martien en Annie komen pas om acht uur, als wij al bijna alles hebben ingericht. Ad heeft het door pijn in zijn nek al gauw gezien en gaat voor de wandelaarsdrukte naar huis. We hebben dus minder personeel, het wordt ook niet zo hectisch druk als de eerste dag, maar even weggaan voor een plaspauze doen we dan ook niet.

Het duurt lang voor echt de allerlaatste wandelaar voorbij is, maar dan hebben wij al schoongemaakt, opgeruimd en de vrachtwagen gevuld met spullen. Via de pont bij Cuijck gaan we richting Veldhoven, het leger heeft de pontons al opgeruimd. Vrachtschepen liggen al een tijdje ongeduldig te wachten.

Onne doet onderweg een dutje, ik zou eigenlijk ook wel willen. In Veldhoven laden we de gasflessen uit en in Zandoerle mogen we met zijn drieën de vrachtwagen uitladen. Nog even schoonmaken en de auto's kunnen retour naar de autoverhuur in Eindhoven. Daar halen we ook een frietje en brengen Willem met kassa's vol kleingeld weer naar huis. Om een uur of negen uur 's avonds zijn we dan ook eindelijk thuis, te moe om te douchen duiken we het bed in.

De volgende dag doet alles pijn als ik opsta, we gaan even op onze volkstuin kijken of de zaaizels al zijn opgekomen, verder wordt het vooral veel uitrusten het hele weekend.

-Joop Reichenfeld-

Ad van Asten haalt zijn laatste kruisje

Vijfentwintig keer Nijmegen & omgeving

Jong als ik was, begon in 1982 voor mij het Nijmegen-wandelavontuur. Nooit eerder had ik aan georganiseerde wandeltochten deelgenomen. Sterker nog: ik wist niet dat ze bestonden. Als campingtoerist en op advies van een gewichtstherapeute had ik al wel wat kilometers in de benen. Ik vertrouwde er vast op dat die 200 km rondom Nijmegen ook wel zouden lukken. En dat gebeurde inderdaad.

Wij verbleven die week in 1982 in Dukenburg, bij studerende familieleden en leerden zo ook de festiviteiten rond de Vierdaagse kennen. Ons verblijf in Nijmegen tijdens de 4Daagse hebben we ongeveer 5 jaar volgehouden, verdeeld over familie en camping. Daarna heeft Dini me dagelijks vanuit Son ruim voor 4.00 uur afgeleverd bij de start in Nijmegen, waarna zij de tijd rustig doorbracht tot ik me weer meldde.

Negen keer startte ik om 4.00 uur 's morgens bij de Vereniging, toen nog de plaats waar het allemaal gebeurde. Deze 9e keer zou ook mijn laatste keer zijn dat ik op de 50 kilometer liep; de tweede dag hield ik het 's morgens om half 3 thuis in mijn bed voor gezien.

Mijn negende 4Daagse voltooide ik een jaar later op de 40 km. In die tijd had ik Piet leren kennen en waren we vaste wandelmaten geworden. Het ging toen allemaal nog van een leien dakje en vaak moesten we bij de Vereniging bij binnenkomst nog wachten om ons af te kunnen melden.

Natuurlijk was het al die jaren al vrij druk op de parkoersen en ook na de finish bij de Vereniging. Alles kreeg zijn beloop en de 4Daagse was niet meer weg te denken uit het leven van de wandelaar. Slecht weer, zon, hitte en onweer met niet te omschrijven hoosbuien, maar ook demonstraties en zelfs zware bewaking door bewapende eenheden. Een indrukwekkende stilte op de tweede dag van de 4Daagse na het ongeluk op Welschap.

Dat alles te beleven bracht ons dichter bij elkaar; de 4Daagse was een groot wandelfeest waar niks ter wereld tegenop kon. Dachten wij! Totdat werd besloten dat het allemaal wat ruimer moest en ook de organisatie mee deed om het deelnemersaantal tot ongekende hoogte te doen stijgen. Prestige, een gevoel van overschatting die later louter vanwege omstandigheden bijna noodlottig werd.

In 2005 gingen Joop, Piet en ik over op de 30 km. Dat parkoers beviel ons van begin af aan goed. Het jaar daarop kregen we 's avonds te horen dat de 4Daagse vanwege verschrikkelijke gebeurtenissen was afgelast. Hoe kan dat nou,

wij deden toch ook mee en waren al wat vroeger naar bed gegaan om er morgenvroeg weer tegenaan te gaan! Na een jaar was alle drukte verdwenen en wij fantaseerden alweer over verschillende mogelijkheden dat zo'n wandelfeest in zich heeft. Onze keuze om op de 30 te gaan was goed geweest.

Piet raakte gedurende het wandelseizoen een beetje achterop. Oude bomen laten zich niet makkelijk verplaatsen.

Ik had echter nog een verplichting aan mijzelf. Nijmegen 2008 zou mijn mijlpaal worden: vijfentwintig keer Nijmegen; het laatste kruisje. Ook meteen een nieuw scenario: ik zou per trein op en neer reizen, vanuit Eindhoven.

Op zondagmiddag konden we in Nijmegen al terecht voor de startkaart. Dat deden we per auto over de dorpen door de Peel. De eerste keer sinds 25 jaar op de maandag voor de 4Daagse lekker niks doen. De trein van 2 minuten over 6.00 uur is lekker rustig en voordat ik er erg in heb, stopt hij in Den Bosch. Daar is het wat drukker en de komende dagen zullen we elkaar telkens in ongeveer dezelfde coupe treffen.

Voor half acht sluit je dan aan bij de massa op de Wedren. Constant staat die morgen achter mij en hij weet dat ik jarig ben. Dank je wel Constant. Of je nou om 4.00 uur start of om 7.30 uur; het maakt niet uit. Toch is de doorstroom goed te noemen en we gaan allemaal in de zelfde richting. Net voor Bemmelen mogen we binnendoor. Tussen de boomgaarden

den een dorpje dat ons graag onthaalt. Dan zien we even later ook de eerste treinen op de Betuwelijn, die bestaat dus echt. Bij Elst tref ik Rolf; hij is bezig aan zijn tiende en doet het als Connection-man. Vorige week maakte hij zijn 25ste vol in Apeldoorn, daar wandelen ze over zand.

In mijn beleving mogen ze de dag van Elst evengoed de dag

van Valburg, Oosterhout of zelfs Lent noemen. Ze hebben allemaal hun eigen uitstraling. Ik kijk uit naar de kraam van OLAT. Het lijkt wel marktdag, zo druk. Joop en Onne zorgen voor het hete water. Willem doet de buitendienst.

De dijk verloopt vandaag aangenaam. De krant staat langs de kant van de weg en Peter Heesakkers schuift aan als Toos van den Boom daar klaar is.

Voor de tweede keer komen we vandaag door Lent. Vanmorgen was het daar redelijk rustig. Uit de media kennen we de reden. Toch weer een bewijs dat het bij de 4Daagse in hoofdzaak om saamhorigheid gaat.

Nijmegen is bereikt, het kaartje ingeruild voor dat van morgen, ook een cafeetje gevonden tegen de grootste dorst en de trein rijdt stipt.

Woensdag is het iets verder, vandaag doen we Wijchen. Het heeft nogal wat voeten in de aarde voor we daar eindelijk zijn. Eerst mogen we slalommen door de Nijmeegse buitenwijken, waar eigenlijk niemand naar ons uitziet. Dan die boerderij van het Wezenhof, het paadje onder de lommer en dan Alverna. Daar de eerste OLAT-verzorging. Die staat daar prima, trouwens wij ook; er is geen plaatsje meer vrij. Het is de mannenkraam met Aad, Tonnie en Parcifal. Natuurlijk vergeet ik namen en ik ken ze ook niet allemaal. Iedereen bedankt!

Dacht ik dat Wim van de Wittenboer nou onderhand wel uitgepraat zou zijn, vertelt hij weer honderduit over Gulpen, waar hij samen met Peter Koolen voor de zoveelste keer van de partij was. Thuis heb ik stiekem nog wat puntjes achter hun naam gezet....

Tot de volgende kraam van OLAT loop je vandaag heel wat mensen voorbij, maar het is ook de moeite waard. Dat dacht Frans Peters ook toen hij zich bij gelegenheid van ons 40-jarig bestaan herinnerde dat hij 40 jaar geleden eens de 4Daagse had gelopen. Hij nam zich voor wat kilometers in de benen te lopen en hier is hij nu, na 40 jaar bezig aan zijn tweede 4Daagse op de 40 km. Wat zullen ze bij de clubreizen naar hem op zien!

De intocht op de tweede dag in Nijmegen via het rivierenkwartier en de Waalkade is grandioos met aan het einde nog een heuse klimpartij. Dan het kaartje, de dorst en de trein. Op donderdag hoeven we gelukkig niet alle straatjes in de buitenwijken te nemen. We keren eerder richting Malden. Bij de OLAT-kraam op de dijk naar Mook begint het zachtjes te regenen, maar gelukkig zet het niet door.

Nu zijn wij als 30 km wandelaars in de gelukkige omstandigheid dat we vanaf Mook binnendoor mogen naar Groesbeek. Voorwaar ik zeg u: dat is het mooiste stukje parkoers van de hele vierdaagse. Wees u geprezen als u op enig moment het geluk aan uw zijde treft om daar te mogen wandelen. Maar vergis u niet: het stuk is stevig.

In Groesbeek is de drukte compleet. Alle afstanden wandelen nu bij elkaar. De heuvels zijn na vijftwintig jaar geen uitdaging meer, maar toch prijs je het moment dat je ook dat stukje weer achter je gelaten hebt. Berg en Dal en dan Nijmegen. Eerst lommerrijk en daarna de gezellige volks-

buurt waar iedereen elkaar waarschijnlijk in geen jaar heeft getroffen en dat nu dankbaar wordt in gehaald.

Op de Wedren verbazen we ons nogmaals over het grote aantal uitvallers en daar zullen er vandaag nog veel bij komen. Ik tref de trein van tien voor half drie en kijk thuis via TV Gelderland naar de gebeurtenissen op de Zevenheuvelen. Het is zo mooi, dat je zelf wel mee zou willen doen!

Als we vrijdagmorgen de stad verlaten begint het serieus te regenen. Het regenjack dat sinds de vorige 4Daagse nog netjes als een zakje in de rugzak zit, komt nu van pas. De stille stoet trekt door de straten van Nijmegen en bij het kruisen van de Annastraat, staan de stoelen en banken al te wachten op straks wanneer we als helden onze 'laatste loodjes' lopen.

Toch maar even een warme bouillon drinken bij de OLAT-kraam. Terwijl het grote verzorgingscomplex van de organisatie al aardig leeg raakt, is er nog volop drukte bij OLAT.

Nederasselt is zo'n plaats waar alle afstanden een eigen richting kiezen. Wij gaan over Heumen naar Malden. Onderweg let ik even op de markeringen en zie dat het Market Gardenpad nog keurig in de verf zit. Voor opvallend veel personen staat de controle vandaag wel op een heel naar punt: bijna aan de poort voor Malden. Veel 40-tigers zie je daar dan als op-

gewonden standjes teruggestuurd worden naar Nederasselt om vandaar te beginnen aan de lange weg door Brabant via Linden, Beers en Cuijk om straks als laatste aan te sluiten op de via Gladiola.

Wij zijn daar al eerder en de zegetocht is in volle gang. Ook na vijftwintig keer raak je daar nog even veel van onder de indruk als de eerste keer. Tussen al die duizenden nog een paar bekenden, dan ben je weer alleen.

Het Vierdaagse kruis zit in een doosje, ik stop het weg opdat het nog lang bewaard mag blijven als herinnering aan vijftwintig mooie wandeluren rondom Nijmegen.

Of ik volgend jaar weer mee doe? Nu hoeft het niet meer, misschien is de heimwee wel zo groot dat ik toch weer ga. Ik zie er nu al naar uit!

-Ad van Asten-

Deelnemers Nijmegen

Piet Selten	45	Lies Wesseling	18
Connie Raijmakers	45	John Hellings	18
Martin Goossens	44	Henny vd Haring	18
Huub Raijmakers	39	Erik Dikken	18
Martin Swarts	38	Antoon Asveld	18
Constant Dedel	37	Anton Leijgraaf	18
Theo Tromp	35	Annie Beekmans	18
Jan vd Zanden	35	Ton van Dijk	17
Toos vd Boom	33	Peter vd Brink	17
Jan Stevens	33	Jan Soetens	17
Bert Timmermans	32	Rieky Jacobs	16
Ben Duin	31	Fred Fisser	16
Ton Schenkelaars	30	Arie Evegroen	16
Peter vd Ven	30	Hans van Ginkel	15
Joop Schijf	30	Harrie Rijkers	14
Bep Ghijsen	30	Dilia vd Berg-vd Putten	14
Wim vd Wittenboer	29	Bert van Schijndel	14
Jeannette van Boerdonk	29	Wilhelmien van Roon	13
Ad Verbakel	28	Willemien Hietland	13
Coos Verburg	28	Cees Jacobs	13
Henk Frijters	27	Theo Klanke	13
Klaas Bakker	26	Sjef van Gestel	12
Joep Schampers	26	Nellie Leijgraaf	12
Wim Kennis	25	Iris van Limburg	12
Ad van Asten	25	Betsie Geurts	12
Wim Peters	24	Willy De Haas	11
Ted Liebregts	24	Ber Stijnen	11
Kees Mol	22	Rolf Craanen	10
Jans van Griethuizen	22	Piet van Buul	10
Henk Vink	22	Marline van Otterdijk	10
Ernst-Jan van Eck	22	Hans Pranger	10
Maria van Sleeuwen	21	Diny Verschuyten	10
Herman Claude	21	Rob Keetlaer	9
Riek van Hattum	20	Mieke van Eert	9
Johan van den Hoogenhoff	20	Martina de Wit	9
Jaq Duizer	20	Lambert Lieferring	9
Frances Rouppe vd Voort	20	Jan de Wit	9
Wil Rieken	20	Hugo Prinsen	9
Wilma Petersen	19	Hanny van Uppelschoten	9
Tonny van Neerven-van Extel	19	Anneke Brouwers	9
Richard Klein Bennink	19	Sjaan Cissen	9
Elly Borst-Brunsmann	19	Jan Dinnissen	8
Toos Snoeijen	18	Evert van Ampting	8
Peter Haast	18	Dirk Maassen van den Brink	8

Cor Verschuyten	8	Ger Verhagen	4
Alexandra van der Wulp	8	Dirk Belder	4
Adrie Toonen	8	Corry van Nettekoven	4
Leny van den Aker	8	Corrie Tiersma	4
Wies Kilsdonk	7	Wim van den Biggelaar	3
Mart Buijtsels	7	Ruud van Woensel	3
Marco van Heel	7	Pierre Verstegen	3
Jelte van der Zee	7	Lucas van Dongen	3
Jan Vogelsangs	7	John van Berkel	3
Doortje vd Akker	7	Jan van t Hof	3
Corry van Loon-van Riel	7	Gerrit Arfman	3
Tineke Coolen	6	Frank Geubbels	3
Rik Weverbergh	6	Elly van Berkel	3
Pia Kersten	6	Betty van Genugten	3
Hans van Grol	6	Anny van Asseldonk	3
Anja van Kempen	6	Joop Brans	3
Anika Niesert	6	Peter Rijkers	3
Ferry Fens	6	Tony van Duijn	2
Lucie Van Overbeek	6	Ton de Jong	2
Wim van de Kerkhof	5	Ria Bens	2
Walther Eijkmans	5	Mathias Coenen	2
Paul Coolen	5	Marianne van Oorschoot	2
José Houtappels	5	Lilian Jansen	2
Jos van Zantvoort	5	Jo van Heugten	2
Jannet van Kleeff-Vissers	5	Huub Coenen	2
Franklina van Pinxteren	5	Henrietta Coenen	2
Fon van Buul	5	Frans Peters	2
Ciel van Wichem	5	Dennis van Reeden	2
Boetje Huliselan	5	Dagmar Vos	2
Annemiek Karels	5	Bram Stelling	2
Yvonne Hellings-Fraters	4	Arno Maathuijs	2
Toiny van Woensel	4	Roel van der Wijst	1
Tineke Daelmans	4	Mirjam Koppelman	1
Tine Verberne	4	Joost Blom	1
Noud Wijn	4	Henrie Claassen	1
Monique Barten	4	Sandra ter Horst	1
Mirelle van den Oetelaar	4	Rob Stuivenberg	1
Martien van Achterberg	4	Hans van Heeswijk	1
Marie-Anne Kuus	4	Jenita Eijkemans*	1
Leo Hoogeveen	4		
Jolanda Meeuwssen	4		
Jennie van den Hurk-Diender	4		
Jeanne van Roosmalen	4		
Irene van Leeuwen	4		
Henry Gerrits	4		
Hans van Erp	4		

*) 12-jarige kleindochter (geen OLAT-lid) van Dilia vd Berg

NB: Vierdaagse-lijsten zijn bijgewerkt t/m 15 augustus

Riek van Hattum	27
Martha Rodenburg-Glorie	27
Jan Rodenburg	27
Rolf Craanen	25
Bert van Schijndel	25
Henri Floor	24
Theo Tromp	23
Bert Timmermans	23
Wilma Petersen	22
Coos Verburg	19
Richard Klein Bennink	17
Dirk Maassen van den Brink	16
Henk Vink	15

Deelnemers Apeldoorn

Wil Rieken	15
Nelly Leijgraaf	11
Jan Soetens	11
Anton Leijgraaf	11
Henk Wissink	10
Emile Terheggen	10
Jelte van der Zee	9
Henny Wissink-Lenten	9
Hein Dirx	9
Arie Evegroen	9

Corry van Loon-van Riel	7
Ronald Menting	6
Evert van Ampting	6
Wim van de Kerkhof	5
Maria van den Hoogenhoff	5
Coby Cissen	5
Wim Freriks	5
Leo Schuurmans	4
Johan van den Hoogenhoff	4
Ernst Westerhoff	4

Maria Stortelder	3
Joop Reichenfeld	3
Onne Van der Kraan	3
Bart Van der Kraan	2
Tonnie Soetens	2
Maria vd Oetelaar	2
Adri van der Graaff	2
Liesbeth van Boeckel	2
Toon van Cranenbroek	1
Rieky Jacobs	1
Miet van Cranenbroek	1
Dirk Donders	1
Cees Jacob	1

De foto's op deze pagina zijn gemaakt door Joop Reichenfeld en Henri Floor. Het verschil met Nijmegen is overduidelijk, al wordt ook in Apeldoorn feest gevierd aan de finish. In de OLAT verzorgingspost herkennen wij Conny Nakken in gesprek met Johan van den Hoogenhoff. Zie ook <http://www.henrifloor.nl/> en <http://wandeljoop.web-log.nl/>

OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP - LPS

De tussenstand per 22 aug. 2008

1	Marcelino Sobczak	9690 (13)	41	7	Coby Visser	2410 (6)	77	Louis Claassen	710 (2)
2	1 Hanny Klumpkens	8485 (18)	38		Cor v/d Heijden	2330 (4)	78	Dirk Belder	710 (2)
3	Gerrit Arfman	7810 (18)	39		Frits Mennen	2325 (4)	17	Monique Barten	710 (2)
4	Boetje Huliselan	7515 (12)	40	8	Riet Emans	2315 (4)	80	Rinus Ars	695 (2)
5	Jan Dinnissen	7420 (16)	41		Erik Dikken	2275 (5)	81	Anne Radder	680 (1)
6	Hans Pranger	7385 (16)	42		Theo Klanke	2240 (5)	82	Jan van Houtum	610 (1)
7	Martien v Achterberg	7045 (14)	43		Paul Koks	2125 (6)	18	Maria vd Oetelaar	610 (1)
8	Ton de Jong	6680 (13)	44		Hans de Vries	1925 (5)	84	Jan vd Hurk	605 (1)
9	Ernst Westerhoff	6135 (12)	45		Claude Herman	1840 (3)	85	Kees Lambregts	580 (1)
10	Mart Douven	6095 (15)	46		Peter Rijkers	1800 (5)	19	Jeannette v Boerdonk	580 (1)
11	Gerrit van Haandel	6065 (11)	47		Rini Welten	1690 (4)	87	Theo Beelen	565 (1)
12	2 Rinda Scheltens	5700 (11)	48		Piet van Buul	1620 (3)	88	Henk Plasman	550 (1)
13	Wim van Cappelle	5505 (11)	49	9	Dagmar Vos	1430 (4)	89	Theo Tromp	450 (1)
14	3 Mieke Raaijmakers	5160 (11)	50	10	Henny vd Haring	1420 (4)	90	Michel van Krimpen	400 (1)
15	Rik Weverbergh	5075 (8)	51		Bart Lutke Schipholt	1415 (2)	91	Ton Seetsen	360 (1)
16	Hugo Prinsen	4745 (8)	52		Ben Duin	1350 (3)		Fred Fisser	360 (1)
17	Henk Vink	4570 (12)	53		Adri vd Graaff	1330 (3)		Theo Gijzen	360 (1)
18	Wim Freriks	4335 (8)	54		Wim vd Wittenboer	1330 (4)		Henk Klinkhamer	360 (1)
19	Dennis van Reeden	4010 (9)	55		Frank Geubbels	1290 (3)		Hans vd Sanden	360 (1)
20	Klaas Bakker	3480 (7)	56		Co Tops	1290 (3)		Gerrit Legierse	360 (1)
21	Rolf Craanen	3470 (8)	57	11	Ria Bens	1279 (4)		Jan van der Zanden	360 (1)
22	4 Connie Raijmakers	3395 (5)	58		Joost Blom	1240 (3)		Bram Stelling	360 (1)
	Huib Raijmakers	3395 (5)	59		Paul Canters	1210 (2)	20	Toos Snoeijen	360 (1)
24	Wim van Gemert	3355 (7)	60		Jan van Boerdonk	1080 (3)		Bernard Oude Nijhuis	360 (1)
25	Jelte van der Zee	3330 (8)	61		Richard Klein Bennink	1080 (3)	20	Toos Habraken	360 (1)
26	5 Nicole Nacken	3290 (8)	62		Peter vd Brink	1080 (3)	102	Rien van Ginkel	360 (1)
27	Pieter Boots	3245 (7)	63	12	Mariet Douven	1080 (3)		Hans van Ginkel	360 (1)
28	Rob Keetlaer	3240 (9)	64		Ronald Iliohan	1070 (2)	104	Pé Everaerts	360 (1)
29	Dirk Donders	3160 (9)	65	13	Anja van Kempen	1070 (3)		Kees Mol	360 (1)
30	6 Sonja Arfman	3150 (8)	66		Cor Verschuijten	1070 (3)	22	Caroline Dinnissen	360 (1)
31	Nico van Hassel	3045 (8)	67	14	Doortje vd Akker	1040 (3)		Ted Liebrechts	360 (1)
32	Cees Gutteling	3040 (8)	68	15	Carry Ombelet	1020 (3)		Louis Vernie	360 (1)
33	Evert v Ampting	2805 (6)	69		Peter Koolen	970 (3)	109	Cees van Dijk	350 (1)
34	Bert Bosmans	2770 (3)	70		Henri Floor	970 (3)		Marc van Dijk	350 (1)
35	Marco v Heel	2710 (4)	71		Ad Verbakel	940 (2)	23	Ria van Dijk	350 (1)
36	Servee Derks	2555 (4)	72	16	Mariette v Ampting	940 (2)	112	24 Lida de Boer	350 (1)
			73		Jan Vogelsangs	810 (1)		Ton van Dijk	350 (1)
			74		Frank Marchand	740 (2)		Hein Dirks	350 (1)
			75		Hans van Grol	720 (2)	24	Jeanne v Roosmalen	350 (1)
					Peter vd Ven	720 (2)		Rob Stuivenberg	350 (1)
							24	Iris van Limburg	350 (1)
								Wil Timmermans	350 (1)
								Tony van Duijn	350 (1)
							120	Onne vd Kraan	300 (1)
							121	John van Berkel	200 (1)
							27	Elly van Berkel	200 (1)
							123	Mathias Coenen	175 (1)
							124	Huib Coenen	100 (1)
								Fuergil Steffens	100 (1)
							28	Henrietta Coenen	100 (1)
							127	Antoon Asveld	50 (1)

Programma clubkampioenschap 2008

datum	startplaats	org.	soort	afstanden	beloning	bonus/info
12 sep	Zeewolde	ZtotZ	L.A.	110 km	430	schema binnen 19 uur
13 sep	Waalwijk	Langstraat	L.A.	80 km	360	schema binnen 13 uur
19 sep	Amerongen	Waaier	L.A.	80 km	360	NB: eigen verzorging
19 sep	Haaksbergen	DIO	L.A.	80 km	360	
20 sep	Bergeijk	KMB	L.A.	80 km	360	
20 sep	Nijmegen	RWV	L.A.	160 km	630	
26 sep	Leerdam	Glasstad	L.A.	80 km	360	
04 okt	Cuijk	65 Land	L.A.	65 km	300	
11 okt	Berg en Dal	LAT	L.A.	60 km	250	
19 okt	Tilburg	HvB	P/W	10-20-50 km	schema	
24 okt	Bocholtz	NOAD	L.A.	100-110 km	430-460	

Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht per e-mail of telefonisch bij: Ad van Asten: a.asten1@chello.nl of 0499-473767.

In het vorige nummer stond per abuis een verkeerde foto. Hier de enige echte Servee Derks.

LANGE AFSTAND, PRESTATIE- EN SNELWANDELEN

CENTURION RACE MILTON KEYNES: MARCELINO WINT OPNIEUW 100 EM

De jaarlijkse Centurionrace vond dit jaar plaats van 16 op 17 augustus op de atletiekbaan in het Britse Milton Keynes. De wedstrijd werd gewonnen door ons lid Marcelino Sobczak (uitkomend voor Unitas), die daarmee voor de tweede achtereenvolgende keer deze prestigieuze wedstrijd op zijn naam bracht. Zijn eindtijd 19:00:53 is een persoonlijk record. Bovendien liet hij het oude Nederlandse baanrecord (19:57:23) sneuvelen, dat in 2002 in Blackpool was gevestigd door Ad Leermakers.

Zeven Nederlanders volbrachten de 100 Engelse Mijlen binnen de 24 uur. Hierbij Victor Mennen en Pedro Huntjens, die voor het eerst deze bijzondere prestatie hebben verricht en zich daarom van nu af 'Centurion' mogen noemen.

Marcelino ging naar huis met de Hammond Cup; dat is de beker voor de eerste finisher die al Centurion is. De teamprijs (Sunday Ditpatch Trophy) ging dankzij de goede resultaten van Marcelino, Victor en Pedro naar AV Unitas.

Centurionrace 100 EM te Milton Keynes, 16/17 augustus 2008

Naam	Vereniging	Cat.	Tijd	km/u
1 Marcelino Sobczak *)	Unitas	M40	19:00:53	8.5
2 Victor Mennen	Unitas	M50	19:33:48	8.2
3 Jan Richards	Steyning AC	M60	19:37:11	8.2
4 Sandra Brown	Surrey WC	V55	19:59:22	8.0
5 Alf Short	Lancs WC	M65	20:58:10	7.7
6 Hans van der Knaap	RWV	M45	21:38:19	7.4
9 Frank van der Gulik	sv de LAT	M sen	22:32:30	7.1
13 Pedro Huntjens	Unitas	M40	23:07:24	7.0
14 Marcel Dekker	sv de LAT	M50	23:16:38	6.9
15 Jaap Visser	RWV	M70	23:34:24	6.8

*) ook lid van OLAT

10^e KEMPENLANDTOCHT MIJLPAAL VOOR ERNST WESTERHOFF

Vanuit Geldrop vond – gecombineerd met de Kempische Wandeldagen – van 1 op 2 augustus het tweede lustrum van de Kempenlandtocht plaats. Een tocht die werd gelopen onder goede omstandigheden.

Op de 110 km een record aantal deelnemers en ook verschenen er nooit eerder zoveel OLAT-leden aan de start. Wel was het aantal uitvallers dit jaar opmerkelijk groot..

Ernst Westerhoff liep in Geldrop zijn honderdste Long Distance tocht en is daarmee de eerste Nederlander die deze mijlpaal heeft geslecht sinds de KNBLO begon met de registratie.

Onderstaand nog wat statistieken van deze tocht en een lijst van alle OLAT-leden die de 110 of 80 km succesvol uitliepen.

OLAT Kempenlandtocht te Geldrop, 01/02 augustus 2008

	110 km	80 km	Totaal
Inschrijvingen*)	62 23	73 18	135 41
Niet gestart	1 1	6 1	7 2
Gestart	61 22	67 17	128 39
Niet gefinished	7 3	11 1	18 4
Gefinished	54 20	56 16	110 35

*) cursief: de aantallen OLAT-leden

OLAT-LEDEN, 110 km:

Pieter Boots
 Piet van Buul
 Wim van Cappelle
 Riet Emans
 Wim Freriks
 Wim van Gemert
 Cees Gutteling
 Gerrit van Haandel
 Cor van der Heijden
 Claude Herman
 Boetje Huliselan
 Ronald Iliohan
 Hanny Klumpkens
 Hans Pranger
 Hugo Prinsen
 Connie Raijmakers
 Huub Raymakers
 Rinda Scheltens
 Marcelino Sobczak
 Ernst Westerhoff

OLAT-LEDEN, 80 km:

Martien van Achterberg
 Evert van Ampting
 Gerrit Arfman
 Klaas Bakker
 Rolf Craanen
 Jan Dinnissen
 Mart Douven
 Adri vd Graaff
 Jan van Houtum
 Ton de Jong
 Nicole Nacken
 Maria vd Oetelaar
 Mieke Raaijmakers
 Coby Visser
 Rini Welten
 Jelte van der Zee

<<<

Centurion **Piet Jansens** laat de Kempenlandtocht aan zich voorbijgaan en maakt het zich als deelnemer aan de KWD gemakkelijk op de OLAT-camping in Geldrop. Achter hem de wisselbeker die Boetje zojuist bij hem is komen inleveren. Het is de landenbeker die werd veroverd tijdens de Centurionrace van vorig jaar in Londen.

In zijn hoedanigheid van secretaris Centurion Vereniging Nederland heeft Piet deze trofee meegenomen naar Milton Keynes. De beker is dit jaar in handen gekomen van de Britse Centurions.

LANGE AFSTAND, PRESTATIE- EN SNELWANDELEN

Snelwedstrijd 5.000 meter te Rotterdam (RWV), 22 juni 2008

(38 deelnemers)

	Naam	Vereniging	Geb.jr.	Tijd	km/u
1	Jacques van Bremen	RWV	1984	22:30,6	13,3
2	Harold van Beek	RWV	1962	22:58,4	13,1
3	Ton van Andel	RWV	1958	26:33,5	11,3
4	Ronald Maas	RWV	1987	26:49,2	11,2
5	Theo Koenis	sv de LAT	1951	27:08,1	11,1
13	Dennis van Reeden	OLAT	1955	30:04,0	10,0

Snelwedstrijd 3.000 meter te Rotterdam (RWV), 22 juni 2008

(15 deelnemers)

	Naam	Vereniging	Geb.jr.	Tijd	km/u
1	Ad van Oyen	av Weert	1944	18:23,6	9,8
2	Tom van den Beemt	RWV	1989	18:46,3	9,6
3	Truus van Wijnen	RWV	1960	20:18,9	8,9
4	Rosa Girards	Buchenhöhe	1939	20:25,0	8,8
5	Pierre Gabriels	Bree	1944	20:47,1	8,7
8	Paul Koks *)	Haag Atletiek	1965	21:25,3	8,4

Snelwedstrijd 1.000 meter te Rotterdam (RWV), 22 juni 2008

(14 deelnemers)

	Naam	Vereniging	Geb.jr.	Tijd	km/u
1	Hans van der Knaap	RWV	1959	05:24,4	11,1
2	Rakesh Parauti		1982	06:38,4	9,0
3	Gijs den Ouden	RWV	1962	06:40,8	9,0
4	Pim de Koning	vv Oude Maas	1990	06:50,6	8,8
5	Baudineke te Nijenhuis	RWV	1993	06:56,0	8,7

*) ook lid van OLAT

WEDSTRIJD 3000 m SNELWANDELEN BIJ DAK DRUNEN, 24 JUNI 2008

Voor het tweede opeenvolgende jaar werd door DAK Drunen een snelwandelwedstrijd georganiseerd. Van de 22 deelnemers waren er maar liefst 10 deelnemers van de eigen vereniging!!

De strijd aan kop van de wedstrijd werd gemaakt door twee personen die in het verleden hun sporen hebben verdiend in de snelwandelsport. Van deze twee kon Ton van Andel in het tweede deel zijn tempo goed vasthouden en moest Henk Plasman wat tijd inleveren. Wel kon Henk, die sinds januari niet meer in wedstrijdverband in actie was gekomen, in de slotronde Marcel Bunschoten redelijk gemakkelijk voorblijven.

JUBILEUMWEDSTRIJD 80 JAAR RWV ROTTERDAM, 22 JUNI 2008

Bijna 70 deelnemers aan de start bij deze jubileumwedstrijd, die tevens de tweede wedstrijd van het drieluik was. RWV hanteert een bijzondere formule om uiteindelijk een overall winnaar te bepalen, op basis van de tijd, leeftijd en afstand. Mede daardoor waren er vele bekende maar ook minder bekende namen aan de start. De overall winnaar was Harold van Beek.

De wedstrijd leverde drie Nederlandse records op. Suze van Vliet (V75) mag zich eerste recordhouder noemen van de 3.000 m (24:55,7). Harold van Beek verbeterde twee records die al bijna 30 jaar 'stonden'. Naast de 22:58,4 op de 5.000m, werd het 13:31,9 als doorkomsttijd op de 3.000m.

De bijdrage van OLAT bleef beperkt tot een mooie 30:04 van Dennis van Reeden en de 21:25 op de 3.000 meter van de inmiddels voor Haag Atletiek uitkomende Paul Koks.

Dennis van Reeden (nr. 24) in actie bij RWV. Op de foto verder o.a. Hans van Wakeren (16), Fred Röhner (15), Tjabel Ras (12) en Pierre Gabriels (13).

FOTO Danyell Onbehauen/RWV

Snelwedstrijd 3.000 meter te Drunen (DAK), 24 juni 2008

(22 deelnemers)

	Naam	Vereniging	Geb.jr.	Tijd	km/u
1	Ton van Andel	RWV	1958	15:41,18	11,5
2	Henk Plasman *)	Gen. Michaelis	1957	15:53,23	11,3
3	Marcel Bunschoten	sv de LAT	1978	15:56,61	11,3
4	Hans van der Knaap	RWV	1959	16:17,16	11,1
5	Donald van Meenen	AVMO	1959	16:37,35	10,8

*) ook lid van OLAT

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

datum	plaats	vereniging	informatie
14 sept	Rotterdam	RWV	Recordwedstrijden snelwandelen op baan. Heren 30 km; vrouwen + junioren A/B 5 km; junioren C/D 3 km. Na-inschrijving niet mogelijk. Info: Hans v/d Knaap, Schieweg 232c, 3038 BP Rotterdam of snelwandelen@rotterdamsewandelsportvereniging.nl.
05 okt	Chiasso (Zw)		Landenwedstrijd 20 km mannen, 10 km vrouwen en 10 km junioren
19 okt	Tilburg	Hart v Brabant / RWV	NK 50 km snelwandelen Mannen; NK 10 km snelwandelen Vrouwen, Bijsterveldenlaan 1. Bijprogramma (ook prestatie): 50-20-10-5-3-1 km. NK: alleen voorinschrijving, vóór 1 oktober. Voor alle andere afstanden is na-inschrijving bij de start mogelijk. Starttijden: 50 km: 11 uur; 20 km: 13 uur; 10-5-3-1 km: 14 uur. Inschrijven en contact: Hans v/d Knaap (zie onder 14 sept) of snelwandelen@rotterdamsewandelsportvereniging.nl

vervolg LPS

3^e WEDSTRIJD DRIELUIK RWV, 5000 m SNELWANDELEN, 28 JUNI '08

Ook deze derde wedstrijd van het RWV-drieluik werd een prooi voor Jacques van Bremen, die hiervoor absoluut niet tot het uiterste behoefde te gaan. Hij bleef als enige deelnemer onder de 25 minuten.

Drie OLAT-leden stonden aan de start in Vlaardingen. Henk Plasman werd 4e, Dennis van Reeden 8e en Paul Koks 21e. Van deze drie leverde Dennis de beste prestatie door voor het eerst een 5.000 meter binnen de 30 minuten te wandelen. Een verdere verbetering van deze tijd behoort zeker tot de mogelijkheden.

Derde wedstrijd drieluik 5.000 m te Vlaardingen, 28 juni 2008

(24 deelnemers)

	Naam	Vereniging	Geb.jr.	Tijd	km/u
1	Jacques van Bremen	RWV	1984	24:33,2	12.2
2	Richard Leijenaar	RWV	1959	25:19,2	11.8
3	Theo Koenis	sv de LAT	1951	26:44,9	11.2
4	Henk Plasman *)	Gen. Michaelis	1957	27:40,4	10.8
5	Marcel Bunschoten	sv de LAT	1978	28:22,4	10.6
8	Dennis van Reeden	OLAT	1989	29:12,6	10.3
21	Paul Koks *)	Haag Atletiek	1965	35:27,0	8.5

*) ook lid van OLAT

BAANWEDSTRIJD 5.000 METER SNELWANDELEN TE BEST, 5 JULI '08

Deze wedstrijd staat jaarlijks geprogrammeerd binnen de kermismeerkampen van de organiserende vereniging Gen. Michaelis, die altijd in het eerste weekend van juli worden gehouden. Hierdoor is het altijd een gezellige drukte op en rond de baan, die het voor de snelwandelaars ook aantrekkelijk maakt de reis naar Best te ondernemen.

Maar liefst 4 nationaliteiten stonden aan de start, waarbij zelfs een Sloveen. Op de 5000 meter won Jacques van Bremen met enkele seconden voorsprong op Harold van Beek. Twee OLAT-leden stonden aan de start: Marcelino Sobczak werd 5e en Paul Koks werd 18^e.

Baanwedstrijd 5.000 m te Best 5 juli 2008

(20 deelnemers)

	Naam	Vereniging	Geb.jr.	Tijd	km/u
1	Jacques van Bremen	RWV	1984	23:28,1	12,8
2	Harold van Beek	RWV	1962	23:31,1	12.8
3	Malte Strunck	Allemania AC	1973	24:32,8	12.2
4	Jorg Schiefdecker	Durener TV	1970	24:40,1	12.2
5	Marcelino Sobczak *)	Unitas	1968	26:06,5	11.5
18	Paul Koks *)	Haag Atletiek	1965	34:12,0	8.8

*) ook lid van OLAT

Baanwedstrijd 3.000 m te Best, 5 juli 2008

(3 deelnemers)

	Naam	Vereniging	Geb.jr.	Tijd	km/u
1	Ad van Oyen	av Weert	1944	18:16,2	9.9
2	Liesbet de Smet	Duffel (B)	1982	18:38,2	9.7
3	Hermien Teske	RWV	1949	25:23,8	7.1

PERSOONLIJKHEDEN

Ernst met zijn LD-trofee na de finish in Geldrop. Honderdvoudig 'Kennedy Walker'-bezitter Rob Keetlaer schuift gezellig aan.

ERNST WESTERHOFF HEEFT 'EEN KICK' MET HET GETAL 10

Wat meer officieel vertoon vanuit de KNBLO was zeker mooi geweest. Maar ook zonder bobo's aan de finish kijkt Ernst Westerhoff reuze voldaan terug naar de 110 km Kempenlandtocht van OLAT, die hem zijn felbegeerde 100^e Long Distance Walker opleverde. Honderd stempeltjes als hard bewijs voor even zo vele tochten van 105 km of meer.

Ernst is de eerste Nederlander die deze mijlpaal wist te bereiken, sinds de 'uitvinding' van de Long Distance Walker in 1999. In dat jaar is de KNBLO namelijk begonnen met de registratie van tochten van tenminste 110 km die onder haar auspiciën gehouden worden. „Vandaar ook dat de Kempenlandtocht van de grond is gekomen”, legt Ernst uit. Een soortgelijk systeem is in het leven geroepen voor Kennedymarsen, waarbij Kennedy Walkers te verdienen zijn.

Het verzamelen van stempeltjes op de lange afstanden lijkt trouwens wel een exclusieve OLAT-aangelegenheid te zijn: nadat Ad Mollen in 2006 als eerste de 100^e Kennedy Walker kon inboeken, traden onze clubgenoten Rob Keetlaer en Mart Douven op 16/17 augustus in zijn voetspoor. Waarover verderop meer.

Op de grote dag in Geldrop stond bij Ernst de Kennedy-teller op 62. Dat worden er ongetwijfeld nog meer, al beziet hij het streven daarnaar met grote nuchterheid. „We kunnen wel plannen maken, maar het leven heeft misschien wel iets heel anders in petto. Tenslotte ben ik niet meer de jongste.”

Het tellen van tochten helpt in elk geval om jezelf een doel te stellen, vindt Ernst: „Als je geen doelstelling hebt, gaat het niet.” Zelf heeft hij iets met het getal 10. Tien keer voltooide hij de Mergellandtocht, de Bossche Honderd (met extra lus omdat-ie anders niet meetelde), Loon op Zand, Amsterdam-Leeuwarden en Amsterdam-Tilburg. „En in september staat mijn tiende Nijmegen-Rotterdam op het programma. De 110 km Kempenland moet ik ook nog één keer lopen om de 10 vol te maken. Daarna kan ik overschakelen op de 80 km. Verder heb ik tien keer de Nijmeegse Vierdaagse gelopen. Toen ik in 2006 de elfde Vierdaagse wilde lopen omdat je toen vanwege het jubileum een kroontje zou krijgen, werd het afgelast. Mijn eerste reactie was 'zie je wel, dat werkt niet bij mij'. Ja, met die 10 heb ik echt een kick.”

In Geldrop was Ernst blij verrast met alle aandacht van andere wandelaars, ook van de Kempische Wandeldagen. „Er had al een stukje in de krant gestaan en veel mensen hadden dat gezien. Maar OLAT had het nieuws ook op de routebeschrijving van de KWD afgedrukt, met een fotootje van mij erbij. Dat vond ik heel bijzonder, want zodoende ben ik onderweg door heel veel wandelaars herkend en aangesproken. Iemand die nooit meer dan 25 km wandelt kan er met de pet niet bij dat je zoiets kunt. Dan heb je veel uit te leggen. Maar ik heb veel leuke reacties gehad en dat maakte dat ik extra gemotiveerd was. Ik was zelfs ruim een uur eerder binnen dan ik zelf had verwacht. Het is me reuze meegevallen!”

De glanzende plaquette in fluwelen behuizing die na de finish zijn deel werd, krijgt een plekje tussen de andere paraferalia die Ernst in zijn lange wandelcarrière bijeen liep. Op zolder heeft hij daar een apart kamertje voor ingericht.

De laatste jaren verlegt hij stukje bij beetje zijn aandacht naar meer recreatieve vormen van wandelen. „Het lopen van wandelpaden is ook hartstikke mooi. Ik heb intussen geleerd dat je daar de tijd voor moet nemen. Het Pieterpad heb ik ooit in tien dagen gelopen, gemiddeld 50 km per dag. Dat was eigenlijk net teveel om ervan te genieten. Tegenwoordig doe ik maximaal 40 km per dag.”

Na het Airbornepad, het Hertog Hendrikpad en ‘Rondom de Sint Jan’ wil hij nu het Kustpad gaan lopen. En zodra zijn tiende Kempenland binnen is, kunnen wij hem ook verwachten op het parkoers van de Kempische Wandeldagen.

Mart Douven en Rob Keetlaer kunnen gaan feestvieren: ze zijn binnen

ROB & MART STIPT NA ZESTIEN UUR SAMEN OVER DE MEET IN MELDERSLO

Rob Keetlaer en Mart Douven mochten in Melderslo hoogst persoonlijk het startschot lossen voor hun beider honderdste Kennedymars. „Maar het startpistool deed het niet. We hebben het wel vijf keer geprobeerd en uiteindelijk heb ik maar ‘pang’ geroepen”, vertelt de goedlachse Mart.

Dit was dan ook meteen het enige dat er die dag mis ging. Zestien uur aan een stuk weken ze niet van elkaars zijde, pratend over van alles en nog wat. En ze maakten ook nog een gedeeltelijke maansverduistering mee. Op het laatste stuk kregen ze gezelschap van Pé Everaerts, die meteen foto’s maakte. Vooraf hadden de twee afgesproken dat ze zouden proberen om 14:00 uur samen over de finish te komen, en dat is ze op 2 minuten na

OP WEG NAAR COMPOSTELA

Onze wedstrijdsecretaris **Hans de Vries** is vertrokken naar Santiago de Compostela. Op 21 augustus haalde hij zijn eerste stempeltje op het Eindhovense gemeentehuis, waarna hij in familiekring werd uitgezwaaid. Hans loopt met zo’n 15 kilo bepakking (tentje gaat mee voor noodgevallen) en denkt zo’n 30 kilometer per dag af te leggen.

Via Hasselt en Huy haakt hij aan op de GR 14 naar Vézelay. Daar bekijkt hij of hij 500 km wil omlopen via Le Puy (omdat dit zo’n mooie route is), of dat hij rechtstreeks gaat. Aan zijn werkgever zal het niet liggen: die heeft hem carte blanche gegeven voor wat betreft het tijdstip van terugkeer. Fijn, zo’n begrijpende baas!

Henk Plasman neemt zolang zijn taken bij OLAT over.

ook gelukt. Na Ad Mollen zijn zij nu de nummers 2 en 3 die officieel honderd Kennedymarsen op hun naam gezet hebben.

Maar... als ze tegelijk binnen kwamen, hebben ze dan ook een gedeelde tweede en derde plaats? Dat blijkt niet zo te zijn: Rob staat op 2 en Mart op 3. „Waarom dat zo is – geen idee, ik vind het ook een beetje flauw”, zegt Rob. „Vooral als je bedenkt dat ik er twaalf jaar over heb gedaan en Mart maar negen. Hij heeft mij grandioos ingehaald! Maar ja, hij wandelt dan ook elke week.”

Het was voor Rob en Mart de allereerste keer dat ze samen optrokken. Hun wandelstijl verschilt namelijk enorm. Waar Mart normaal vrijwel zonder rusten doorstamp, neemt Rob er graag de tijd voor, met flinke pauzes. Mensen die voorspelden dat Mart dit op zijn sloffen zou gaan halen, kregen helemaal gelijk. Na de laatste grootste rust trok hij namelijk zijn pantoffels aan die hij van huis had meegenomen. En een speciaal bedrukt T-shirt dat zijn echtgenote Mariet hem had gegeven.

Mart had er helemaal geen problemen mee om zijn tempo aan te passen en wat langer te rusten onderweg, al dan niet met een trappistje erbij. „Ik heb fijn gewandeld en het was heel gezellig. Ik heb er niks van geleden. Als ik met Mariet loop pas ik me ook aan. In Melderslo behoorden we tot de middenmoot. En wat nou zo leuk was: iedereen die ons op het parkoers inhaalde, stond aan de finish voor ons te klappen. Zo had ik het echt nog nooit beleefd.”

Behalve applaus, ontving het tweetal van de organiserende vereniging een medaille, alsmede bloemen en een T-shirt. Dat laatste viel vooral bij Rob in goede aarde, daar zat hij al jarenlang op te vlassen en de organisatie wist dat ook. Hij liep in Melderslo ook zijn 50e en 75e Kennedymars en nog acht andere. Dit was dus de elfde keer. De gezellige dorps sfeer is wat Rob zo aanspreekt aan deze ‘kleine’ Kennedymars, die dit jaar 237 deelnemers trok. Overall spelen kappelletjes en op de meest onverwachte plekken krijgen de wandelaars een muzikaal steuntje in de rug. Ook Mart roemt de fantastische sfeer in Melderslo.

„Wist je dat het eigenlijk een muziekvereniging is die met dit evenement wat wilde bijverdienen?” vraagt Rob. „Het is nu hun negentiende editie en ik ben er prima tevreden over. Als het moet laat ik er zelfs verjaardagsfeestjes voor lopen.”

Ook hier ontbrak de KNBLO bij het onthaal aan de finish. Wel was er een bobo bij de start. „Die liet ons tevoren al even de plaquette laten vasthouden die we nog moesten verdienen”, aldus Mart. De ruime belangstelling van de lokale en regionale media had voor hem niet gehoeven. „Daar moet ik niks van hebben. Ik wandel puur voor mezelf, ik heb er gewoon lol in.”

Kempenlandtocht: plezierige, hernieuwde kennismaking met het Brabantse land

'Heel oude mensen weten het nog' is in onze buurt een veel gebezigde uitdrukking voor activiteiten en gebeurtenissen die langere tijd geleden plaatsvonden. De uitdrukking is van toepassing op mijn wandelactiviteiten in oostelijk Noord-Brabant.

In de tweede helft van de jaren zeventig wisten mijn ouders de weg in die richting goed te vinden, gecharmeerd als zij waren van de prachtige omgeving en de hartelijke mensen die – wat ons betrof – de wandelsport een enorme toegevoegde waarde gaven. Belangrijke keuzes die het leven van een jong mens tot zo'n prachtige uitdaging maken,

waren er de oorzaak van dat wandelen op grotere afstand van huis (ik spreek hier van De Lier in het roemruchte kas-sengebied Westland) op de achtergrond raakten.

Nieuwe keuzes maakten dat er voldoende ruimte in de agenda is ontstaan om te wandelen. En zo kon het gebeuren dat ik tijdens de afgelopen Vierdaagse het besluit nam weer eens deel te nemen aan Nijmegen-Rotterdam. Een tocht in het derde weekend van september waaraan ik al eerder met wisselend succes heb deelgenomen, maar waaraan ik ook als chauffeur van een wagenrust en als 'pijler' mijn bijdrage heb kunnen leveren.

Nijmegen-Rotterdam: 160 km. Een kennis vroeg of mijn auto misschien stuk was!

Het vraagt in elk geval meer en andere training dan de gebruikelijke 40- en 50 km-tochten. Er zullen serieuze lange tochten in de benen moeten en dat noopte tot een hernieuwde kennismaking met OLAT.

De Kempenlandtocht over 110 km leek een prima eerste aanzet tot een succesvolle monstertocht over zes weken te zijn. Dus pakte ik op vrijdagmiddag mijn tas in, stapte in de auto en maakte

een rit van zo'n 140 km naar Geldrop.

Een heuse camping was het eerste wat ik zag bij aankomst aan de start. Velen hadden hun weg gevonden naar de Kempische Wandeldagen en zaten bij hun tijdelijke onderkomen te genieten van het prettige gevoel dat een dag wandelen nu eenmaal geeft. Bekende gezichten te over. Ik ken niet iedereen bij naam, maar dat is niet uitzonderlijk in de wandelsport. Het weerzien was als altijd hartelijk.

Vrijdagavond acht uur werden naar schatting 75 wandelaars losgelaten om 110 km onder de voeten weg te krijgen. Drie uur later zouden de liefhebbers van 80 km de kans krijgen te laten zien of zij net als de 110 km-wandelaars in staat waren voor zaterdagavond zeven uur terug te zijn.

Na ongeveer een uur lopen belandden we al bij de eerste wagenrust. Deze verzorgingsposten volgden elkaar op plezierige afstand van elkaar op. Het was goed mogelijk een post voorbij te lopen, omdat de volgende binnen redelijke tijd bereikt zou worden.

Op dat moment mocht ik mij al aansluiten bij Henk Vink en Rinda (helaas weet ik haar achternaam niet) met wie ik urenlang aangename gesprekken mocht voeren. Gesprekken die varieerden van de kwaliteit van de verzorging

bij diverse wandelevenementen tot het wel, maar vooral het wee van Euraudax Nederland en van de stand van de sterren en planeten tot de schrijfstijlen van de grote nationale en internationale literatuurschrijvers.

Prachtige gesprekken terwijl we liepen door het mooie landschap, dat zo kenmerkend is voor het gebied. De eerste 75 km voerden vrijwel uitsluitend over verharde paden, maar dat deed niets af aan de schoonheid van de bossen en de landerijen die zich uitstrekten onder een lichtbewolkte sterrenhemel.

Bij wagenrust 3 namen we afscheid van Henk die daar op een wandelaar van de 80 km zou wachten. Rinda en ik besloten samen door te lopen. Muziek was een veel gebezigd gespreksonderwerp, maar naarmate de tijd vorderde begon de vermoeidheid toe te slaan. Het werd steeds moeilijker het gesprek op gang te houden en bij tijden was het gewoon een hele tijd stil omdat we genoeg aan onszelf hadden: die eerste 75 km moesten erdoor.

Terug in Geldrop konden de verplichte hesjes terug in de tas, het was al lang licht. We waren al meer dan 12 uur onderweg. Rinda meldde zich bij de verzorging om de beenspieren los te laten masseren, terwijl ik mij te goed deed aan een smakelijke pasta. Nadat ook Rinda zich de pasta had laten smaken, begonnen we aan de laatste 35 km, dezelfde als de deelnemers aan de drie-daagse zouden lopen.

Paul Canters, Esther van der Velden en Willem 'Rust Roest' Schoonhen op een van de posten

Al direct werd duidelijk dat dit geen vlot weggelopen afstand zou worden en we waren dan ook blij dat de verzorgingsposten zich steeds op korte afstand van elkaar bevonden. De periodes tussen de rusten werden vooral gevuld met zwijgen en zwoegen, twee bezigheden waar we steeds geroutinierter in werden.

Inmiddels was Corina, mijn vrouw, om een uur of tien gestart op de 35 km. Fris en monter hield zij een tempo aan dat hoger lag dan het onze en de belangrijkste uitvinding naast het gesneden brood – de mobiele telefoon – zorgde ervoor dat wij besloten in de caférust te wachten. Gelukkig voor ons miste het groepje waarin zij liep een afslag, zodat het nog wat langer duurde voor zij ons luid slapend op het terras van het café trof. We meenden dat de laatste 10 km eigenlijk geen probleem meer zouden zijn en vertrokken gedrieën richting eindstreep, waar we tegen vijf uur aankwamen.

Teruggerekend zijn we 21 uur onderweg geweest. Dankzij de vele rusten mijn traagste lange afstand ooit! Maar goed, voor alles is een eerste keer, nietwaar?

Ondanks dat heb ik net als vroeger genoten van het prachtige landschap en de hartelijkheid van de mensen die betrokken waren bij de tocht en de uitstekende verzorging.

Het was goed na dertig jaar weer eens terug te zijn. Voor herhaling vatbaar!

-Gerrit Riezebos-
(De Lier)

Paul Canters komt terug met zijn fiets onder de witte spetters; de wegenverf was iets teveel verdund...

Met emmertjes verf op pad voor de Kempenlandtocht

Woensdagmorgen 07.00 uur begint voor ons – Paul, Hugo, Boetje en Klaas – de voorbereiding op de Kempenlandtocht. Vanaf de startlocatie in Geldrop zijn we met z'n vieren op de fiets met emmertjes witte kalkverf en kwasten de ronde gaan aangeven. Op ieder kruispunt en bij elke richtingverandering worden er flinke pijlen met een cirkel aan de staart op de weg gekwast, die zelfs in de donkerste nacht te zien zijn.

Het wordt een prachtige, zonnige en warme dag. Het kost dan ook menig zweetdruppeltje voordat we aan de wandeling in het weekend kunnen beginnen. Paul en Klaas fietsen tweemaal de lus in het parkoers van de 80 km en gaan Hugo en Boetje weer tegemoet op de 110 km.route. Ondertussen zien we er uit als vier verdwaalde schilders die een zonnesteek hebben gekregen en overal witte pijlen aan het kalken zijn. Ieder heeft zijn eigen stijl: rechttoe-rechtaan of met zwierige uithalen. We kunnen al onze fantasie en creativiteit botvieren.

Het is al laat in de morgen als we een terrasje opzoeken. Even uitblazen en het zweet van het voorhoofd wissen. Maar we moeten verder. Het traject dat we volgen wordt 's nachts gewandeld en gaat steeds over verharde wegen en fietspaden. We zien de Malpie nu bij dag, maar 's nachts is dit een van de donkerste delen uit het parkoers van de 110 km.

Met dit vakantieweer is het druk met dagjesmensen. De temperatuur loopt steeds verder op. Gelukkig is er ook schaduw en ergens op een bankje rusten we uit. De fietsen zijn intussen echte schilderskarretjes geworden. Nieuwsgierige bewoners langs de route komen soms een praatje maken. Bijna bij het einde zetten we één van de laatste pijlen op een maagdelijk, rood geplaveid fietspad als Paul bezoek krijgt van de politie. Wij kijken op afstand toe hoe dit zal aflopen. Het valt mee en de resterende pijlen worden aangebracht.

Iets voor 16.30 uur komen we terug bij het startpunt. Daar staat de eerste wandelaar – uit Noord-Holland – al geparkeerd op het kampeerterrein naast de sporthal.

Samen met Joop Wesseling, terreinbeheerder Ad Koerntjes en anderen nuttigen we nog een koele dronk.

Het was een lange, vermoeiende dag maar we hebben het met plezier gedaan. De tiende Kempenlandtocht kan beginnen, nu tegelijk met de Kempische Wandeldagen. Vrijdagavond wacht ons een nieuw avontuur.

-Klaas Bakker-

A'dam-Leeuwarden, om de 10x vol te maken

Toch nog maar een keer deze tocht gewandeld, om de tiende keer vol te maken. Na eerst de jubileumtocht van KNBLO & RWV gedaan te hebben en in Schiedam op het wandelweekend van RWV de 80 km, durfde ik deze tocht wel weer aan.

Het weekend ervoor op zaterdag de NK Masters in Drunen gewandeld – 5000 meter op de baan, of dat nu zo'n goede voorbereiding was weet ik ook niet. Boetje en ik hadden allebei goud in onze leeftijdsklasse. Dat was in ieder geval meegenomen. Op zondag in Helvoirt op de Brabantse tweedaagse nog 'n 40 km gewandeld.

Dan is het zaterdag 21 juni. Er wordt verzameld op het bekende adres in Amsterdam-Noord, waar in maart ook voor Amsterdam-Hoorn het beginpunt was. Veel bekende gezichten, van OLAT wandelen ruim twintig deelnemers deze tocht voor het eerst. Vanmorgen om 08:30 uur is de eerste groep van circa vijftien wandelaars al vertrokken; die lopen in een iets lager tempo richting Leeuwarden. Wij beginnen met 83 deelnemers om 10:30 uur aan de grote klus. Het is de bedoeling dat we tot Den Oever als groep blijven lopen.

Na 10 km de eerste drink-doorlooppost. We gaan verder door het vlakke Noord-Hollandse landschap, met veel grasland, sloten en het Noord-Hollands Kanaal. Na 19 km een wagenrust waar we even kunnen zitten om wat te eten en drinken. Het weer voelt warmer aan dan we dachten en is af en toe zelfs benauwend, met weinig of geen wind.

Na nog een drinkpost zijn we ruim een uur later op de eerste caf erust in Beets (32 km). Hier kunnen de schoenen uit, we krijgen brood, melk, karnemelk en een consumptiebon voor een frisdrankje. Dan trekken we verder noordwaarts richting Hoorn. Weer even rust; langs de slager in Midwoud waar al jarenlang de deur voor ons openstaat en waar naast de worst ook wordt rondgegaan met soep en dit jaar zelfs met aardbeien.

Even na 20:00 uur komen we in Opperdoes, vlakbij Medemblik. Daar gaan we naar binnen voor een pastamaaltijd. We hebben ondertussen 60 km afgelegd.

Na de warme hap gaan we de Wieringermeerpolder in. Dit is het minst aantrekkelijke stuk van de tocht, 20 km lang. En het Nederlands voetbalelftal wordt verslagen door de Russen, horen

we over de radio – dat verhoogt de stemming ook niet. In het donker wordt het laatste gedeelte afgelegd naar de caf erust in hotel Den Oever (ruim 80 km). Het is ondertussen middernacht. De wandelaars die om half negen vanmorgen vertrokken, zijn hier ingehaald.

Vanaf het hotel kan gestart worden voor Den Oever-Leeuwarden – 70 km: daar maken nog negen deelnemers gebruik van. Om 01:00 uur staat iedereen klaar om de Afsluitdijk aan te vallen. Op deze dijk – of de oprijlaan naar Friesland zoals ik hem ook wel eens heb horen noemen – staan drie wagenrusten voor ons klaar. Er is nog heel wat autoverkeer; daarom is een petje met klep aan te raden om niet verblind te worden. Er valt hier wat

motregen, de enige nattigheid van boven voor ons dit weekeinde.

Na de tweede wagenrust op de dijk gaat het minder goed. Er passeren mij steeds meer wandelaars die zo vlug mogelijk aan de andere kant willen zijn en naar de caf erust in Zurich verlangen. Als ik daar aankom zijn de eersten al een half uur eerder vertrokken, waaronder Boetje. Toch neem ik m'n rust, en iets na 07:00 uur vertrek ik samen met Leo Houben. Eerst naar Franeker waar nog een binnenrust is, daarna

de laatste 20 km naar Leeuwarden. Het is ondertussen flink gaan waaien; meestal hebben we de wind in de rug, en veel zon.

Leo en ik hebben moeite er een redelijk tempo in te houden. Dan haalt Nel van Bijsteren ons in. Ik kan de verleiding niet weerstaan en wandel de laatste 10 km met haar mee naar de finish, waar we om iets voor 14:00 uur aankomen. Even rust, een biertje, douchen, wat kletsen. Dan worden we naar het station van Leeuwarden gebracht en volgt de lange treinreis naar huis.

Boetje en ik zijn vanmorgen samen naar Amsterdam gegaan. Hij is mij op de dijk gepasseerd en is twee uur eerder thuis. Boetje moet maandag werken. Ik niet, dat is het voordeel van ouder zijn. Dus kan ik wat rustiger wandelen. Het is gezellig druk in de trein; het Oerol festival op Terschelling is ook afgelopen en iedereen keert huiswaarts.

De volgende lange wandeling zal de OLAT Kempenlandtocht zijn, met de Vierdaagse in Nijmegen als training.

-Klaas Bakker-

Eindelijk wat beweging aan het Euraudax-front

Het is een hele poos stil gebleven aan het Euraudax-front, nadat Rinda Scheltens eind mei een protestbrief had gestuurd naar de Franse Union Audax France, vergezeld van ruim 200 handtekeningen van boze Nederlandse wandelaars. Maar na enkele maanden heeft de 'pr sident' van de UAF dan toch gereageerd. In het Frans natuurlijk, en dat bemoeilijkt de conversatie wel een beetje.

Voor zover er met een vertaalprogramma chocola van te maken viel, wordt nu duidelijk dat er vooral juridische motieven een rol spelen, zoals wie er nu eigenlijk het recht heeft om de naam 'Euraudax' te voeren. Dat recht zou de 'oude' stichting Euraudax in elk geval niet bezitten. Maar hierover valt te praten, laat voorzitter J. de Rudnicki weten. Mogelijk door de op-

richting van een w l officieel erkende organisatie 'Euraudax Wandelen' waar elk Audax-land zich bij zou kunnen aansluiten. Het voorzitterschap hiervan zou bovendien aan tijd gebonden zijn – De Rudnicki denkt aan een termijn van 3 jaar.

De pr sident zou de kwestie aan de orde brengen in de vergadering van de UAF van 4 september j.l. Als u dit leest, is er dus mogelijk alweer iets nieuws te melden.

De brief van Rinda en het persoonlijke antwoord van De Rudnicki zijn te lezen op de website van Wim Freriks, die de ontwikkelingen nog steeds nauwgezet volgt. Neem dus ook eens een kijkje op <http://www.wimfreriks.nl/> als u snel op de hoogte wilt zijn. Wellicht is er intussen ook een betere vertaling van de Franse brief beschikbaar.

Onverwacht en emotioneel afscheid tijdens clubreis van 23 augustus

Diny serveerde jarenlang 'soep met liefde'

Diny van Asten kreeg het even te kwaad toen de deelnemers van de OLAT clubreizen haar een bloemenhulde brachten op een terras in de Ardennen. In de bus ging die ochtend namelijk het nieuws rond dat de tocht van Clavier naar Hamoir van 23 augustus de laatste was waarop zij de wandelaars zou voorzien van een lekker bakje soep.

Reden is de voortschrijdende artrose, die haar steeds verder belemmert in haar doen en laten. Een bittere pil, want Diny was altijd met hart en ziel verknocht aan haar soeppost in de Belgische buitenlucht, en ze heeft het afscheid uitgesteld tot het echt niet meer ging. Zelfs 'chef reisbureau' Toon van Wordragen hoorde op de ochtend zelf pas van haar besluit.

Hoe lang ze al mee ging naar de Ardennen weet Diny zelf niet precies, maar het moeten tenminste acht of negen jaar jaar geweest zijn. In al die tijd heeft zij maar één keer verstek moeten laten gaan: toen ze drie jaar geleden onverwacht in het ziekenhuis belandde. Nog in de herstelperiode hervatte ze met de bekende toewijding en vrolijkheid alweer haar missie: het serveren van 'soep met liefde'.

In het begin van de clubreizen behoorde het uitdelen van deze versterking nog tot de taken van de vaste buschauffeur Frans van den Oever, die er in noodgevallen geen been in zag om in een plaatselijke winkel alle beschikbare blikjes op te kopen en die bijzondere melange toe te dienen aan de vermoeide wandelaar. Improvisatietalent is bij de clubreizen ruimschoots aanwezig! In latere jaren kwam er een aparte veldkok (m/v) zodat Frans – die de langste dagen maakt van allemaal – op locatie ook eens een tukje kon doen. (Wat bij twee bussen ook gold voor chauffeur Jan van Gorcum).

Zodra Ad van Asten besloten had om 'clubreiziger' te worden, stelde Diny voor dat zij dan in de verzorging zou gaan. Ze was immers toen al slecht ter been en op die manier konden ze toch met z'n tweeën op pad. Aldus geschiedde. Samen met chauffeur Frans, Toon van Wordragen en de bivakmakers annex voorlopers Jan Hendrix, Simon Willems en Theo Bouwmans ontstond in de loop der jaren een hecht team dat heel veel lol beleeft met elkaar, en ook de wandelaars volop laat delen in de grappen en spottertijen. De sfeer op de clubreizen is altijd uitstekend, en daarom was het voor Diny extra moeilijk om haar afscheid aan te kondigen.

„Ze had een hele zware dag”, zegt Jan Hendrix, die van de medewerkers het langste met haar is opgetrokken en een diepe vriendschap met haar opbouwde. Toen hij kort na Diny vrijwilliger werd bij de clubreizen, kende hij haar nog niet. „Maar het klikte meteen. Ze is erg spontaan, een hele open meid, je kunt goed met haar praten. We hebben altijd geprobeerd haar te verwennen, te zorgen dat ze comfortabel kon zitten, en dat de tent uit de wind stond. Daar gaf ze ons ook altijd aanwijzingen over. We wisten wel dat ze erover dacht om te stoppen. Maar het nieuws viel toch koud op ons lijf.” Jan was zelfs zo beduusd van haar vertrek dat hij op het eind van de dag niet eens goed afscheid heeft kunnen nemen.

Ook bij de deelnemers sloeg het nieuws in als een bom, want iedereen zal Diny missen als ankerpunt op de Arden-

Diny met naast haar Toon van Wordragen en Frans van den Oever

nentochten. Het idee om een mooie bos bloemen te kopen was dan ook snel geboren. Gelukkig was er op het eindpunt Hamoir een bloemenzaak, die ook nog open was, want dat moet je in vreemde oorden altijd maar afwachten. Clubreismanager Toon van Wordragen sprak nog een woordje, er werd geklapt en gezongen, Diny droogde haar tranen en toen kon de terugreis beginnen.

Theo's vrouw Lies neemt voortaan de plaats in van Diny (die overigens wel actief blijft achter de inschrijftafel op de winterseries). Toen Diny in het ziekenhuis lag, had Lies al eens te kennen gegeven dat ze wel wilde invallen als dat nodig was. „Ik vind het zo erg voor haar nu het zover is”, zegt ze. „Ze kent alle wandelaars en is enorm betrokken bij iedereen.”

Als 'halve ingewijde' moet het Lies Bouwmans niet moeilijk vallen om snel ingewerkt te raken. Theo en zij werden in 1992 samen lid van OLAT en waren jarenlang van de partij op de clubreizen en daarnaast bij het Wandelen op Dinsdag. Maar ook Lies heeft last gekregen van een onwillig been. Afstanden van 20 km of meer en wandelen bergop lukt haar niet meer, zodat ze beide activiteiten moest opgeven. „Twee jaar terug moest ik afhaken. Dat was tijdens het clubreisweekend in Luxemburg. Ik ben Diny gezelschap gaan houden. Samen een grote pan stampot maken en ook samen een potje janken omdat we niet meer konden meewandelen. Maar ja, net als zij moet ik me erbij neerleggen.”

Sindsdien zit Theo Bouwmans in de verzorging van de clubreizen. „Als hij thuis kwam zei hij vaak 'Je krijgt de groeten van die-en-die'. Op de clubreis van oktober ga ik voor het eerst zelf weer mee. Dan hoor ik er toch weer een beetje bij.”

-MK-

IN HET KORT

Zingende Zusjes verrassen de KWD-vrijwilligers

Hun bijnaam luidt 'De Zingende Zusjes'. Niet zo gek, want **Anneriet Janssen** en **Ans van de Wijgert** hebben allebei een blonde krullenbos, houden van wandelen en minstens evenveel van uitbundig plezier maken. En zingen kunnen ze ook, zoals ze lieten horen in Geldrop.

Vanwege het jubileum van de KWD hadden Ans en Anneriet onderweg bedacht dat er een feestlied moest komen. „We wilden een ode brengen aan de vrijwilligers die de KWD al 25 jaar draaiende houden, want we weten hoe belangrijk die zijn”, aldus Ans.

De dames hebben elkaar leren kennen tijdens een Kennedymars in Someren en konden het meteen uitstekend met elkaar vinden. Met zingen hielden ze de moed erin. „We hadden in Someren veel steun aan elkaar”, vertelt Anneriet. Zij is sinds 2001 lid van OLAT. „Het is een gezellige club en de routes zijn heel goed. De paadjes zijn zo mooi!”

Nadat ze de samen een Strandzesdaagse, een KWD en een aantal OLAT-tochten

Ans (links) en Anneriet brengen een ode

hadden gelopen, werd Ans ook lid. Voor hun feestnummer kozen de 'zusjes' het bekende marsdeuntje met 'Hela hela hela holala' als refrein. Al wandelend bedachten ze om beurten een regel die dan door de ander werd aangevuld. De vrucht van die vrije improvisatie kreeg vorm op het terras van Schafrath in Nuenen, waar de coupletten op een kladblokje werden uitgeschreven en vervolgens een try-out ondergingen.

Bij binnenkomst in de Geldropse sporthal trof het tweetal helaas niet zo veel publiek, want dat zat buiten te genieten van een pilsje en het mooie weer. Maar hun voordracht was er niet minder om en de toegezongen vrijwilligers reageerden enthousiast. De terrasklanten kregen even later de herhaling te horen en zongen het refrein toen uit volle borst mee.

Mooie cijfers voor jarige KWD

De Kempische Wandeldagen hebben dit jubileumjaar 1475 deelnemers getrokken. Dat is een prima resultaat, ruim boven het langjarig gemiddelde van 1286, maar wel onder het record van het absolute topjaar 1997, toen er bij elkaar 1697 wandelaars aan de start verschenen.

Voor de boekhouders onder ons: over 25 jaar uitgesmeerd kwamen er in totaal 32.345 wandelaars af op de KWD. In het startjaar mocht OLAT er 410 noteren.

Broekspijpen gevonden

Tijdens de KWD heeft **Jan van der Zanden** ergens een stel pijpen van een afritsbroek gevonden. Vermoedelijk van een damesbroek (Jan heeft schijnbaar een goed oog voor de juiste snit).

Wil de eigenar(a)r(es) even een telefoontje plegen naar Jan?

Het nummer is 0492 - 664152.

Pas op de vlaaiendief!

Een bekend gezegde luidt 'zijn ogen zijn groter dan zijn maag' maar voor **Rakker**, de trouwe viervoeter van **Noud Wijn**, lijkt dit niet op te gaan. Op de eerste KWD-dag zag Rakker kans om in één hap de hele punt kersenvlaai van **Henk Vink** naar binnen te werken, nog voor z'n baasje en Henk zelf er goed en wel erg in hadden. Ja, van wandelen krijg je trek.

Het gevolg was wel dat er op de volgende wagenrusten werd rondgebazuind dat Noud en Rakker in aantocht waren: "Pas op, dames en heren, daar komt de kersenvlaaiendief!" Dit brengt ons een ander gezegde in herinnering: 'bekend staan als de bonte hond'.

Jo & Loek maken zich nuttig als cowboy

De mensen van de OLAT-verzorging zijn toch wel van alle markten thuis! Zo traden **Jo Willems** en **Loek Zwennes** tijdens de Kempische Wandeldagen op als koeienvanger. Precies op de plek waar 's ochtends vroeg in de buurt van Nuenen een wagenrust zou komen te staan, bleek een kudde losgebroken koeien rond te zwerven. Behalve dat ze de verzorgers danig hinderden, dreigden de dieren ook nog eens naar de nabijgelegen verkeersweg te lopen.

„Het waren een stuk of twaalf zwartbonte vaarzen van een jaar of twee oud”, verklaart Jo Willems, die duidelijk verstand heeft van het boerenleven. Hij wist dus ook dat je koeien altijd met een omtrekkende beweging moet opdrijven. Samen met Loek zette hij zich aan dat karwei. Het had al met al nog heel wat voeten in de aarde, want de koeien hadden zich verspreid in velden met mais en koolzaad. Ze bleken afkomstig van een naburige boerderij.

Nadat de boer was gewaarschuwd konden de cowboys zich gaan wijden aan hun eigenlijke taak: het opbouwen van de wagenrust.

Visser krijgt keelpijn van KWD'ers

Op de tweede KWD-dag werd dit jaar de omgeving van Nueneen aangedaan. De wandelaars liepen o.a. in kolonne over de mooie paadjes langs de Kleine Dommel.

Visser **Tiny Claas** die zich daar aan de oever had genesteld, klaagde naderhand zijn nood bij OLAT-fotograaf **Noud Wijn**: hij had er een schorre keel aan overgehouden, want uren aan een stuk had hij alleen maar 'duizend keer goedmorgen gezegd', als reactie op de begroetingen van de KWD-deelnemers.

Geldropenaar **Cor van der Heijden** met vrouw, dochter en hond

De KWD als voorafje en toetje

Nu de Kempenlandtocht samenvalt met de KWD, zijn er ook lange-afstandslopers die aan beide evenementen deelnemen. Die pakken de eerste KWD-dag mee als opwarmertje en/of gebruiken dag 3 om de stijve spieren weer los te maken.

Onder hen onze gedreven leden **Rinda Scheltens** en **Cor van der Heijden**. De laatste legde na de 110 km van de Kempenlandtocht de derde KWD-dag af samen met zijn echtgenote Wilma en hun dochter Miranda. Ook de hond mocht mee.

Hoewel Cor de omgeving van Geldrop als zijn broekzak kent, wist het parkoers hem toch nog te verrassen.

Rinda Scheltens: ook 110 + KWD

Toneeltalent bij OLAT

De dames **Tonnie Koks** (r) en **Gerda Timmermans** vormen al jaren een team op de rustposten. 'Manusje-van-alles' Gerda verklapt ons dat zij vooral een kei is in het snijden van taartpunten, een vaardigheid die zij zich eigen heeft gemaakt in de wereld van het amateurtoneel. Bij de Narrenkappen in Best is zij namelijk degene die voor de koffie zorgt tijdens de uitvoeringen.

Wat blijkt – ook OLAT's logistieke man **Toon van Wordragen** zit bij het toneel, in zijn woonplaats Weert. Ooit samen met **Jan Hendrix** begonnen

als decorbouwer (wat hij nog steeds is) heeft Toon inmiddels ook carrière gemaakt als bijrol-acteur. Vanwege zijn nobele voorkomen, zilvergrijze haardos en nette taalgebruik krijgt hij nogal eens de rol van notabele toebedeeld; een notaris die ruzie krijgt met de pastoor, bijvoorbeeld. Wat iedereen die Toon een beetje kent zich vast wel kan voorstellen.

Nog meer toneeltalent: **Martien Verbakel** uit Erp speelt in eigen dorp al jarenlang voor Zwarte Piet. De meeste schoolkinderen uit die buurt hebben weleens met hem te maken gekregen.

Tijdens de Vierdaagse van Nijmegen was hij met echtgenote **Annie** actief op een van de OLAT-posten, toen er een drietal Pieten langs gewandeld kwam. „Kijk, daar zijn je concurrenten“, zei Annie.

Martien ging natuurlijk even kennismaken en **Joop Reichenfeld** maakte er een foto van.

Ook honden hebben hun wandelevenement

De meeste hondenbezitters beperken het wandelen met de hond tot een blokje om of het uitlaten voor de dagelijkse behoefte, maar ook voor onze viervoeters is er een mogelijkheid om zich op de grotere afstanden te 'bewijzen'. In de kantine van de Geldropse hondensportvereniging werd tijdens de KWD reclame gemaakt voor een Honden Wandel 3-Daagse in Tiel. Ieder ras kon meedoen op de 5 en de 10 km. Wel is er een leeftijdsgrens: de hond moet acht maanden oud zijn voor de 5 km en tien maanden voor de 10. Om de honden extra te motiveren werd er onder de deelnemers nog een prijs verloot: een Honden Kanoweekend in de Belgische Ardennen!

Voor zover U voor volgend jaar geïnteresseerd bent (die van dit jaar is inmiddels al gehouden) volgt hier het internetadres van de organiserende vereniging: www.hsvtiel.nl

Christiaan Koehler:

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (46)

Voor deze ±28 km lange en tevens laatste etappe van de Wolds Way volgen we, vanwege wat hindernissen, een advies op om in de buurt van het dorpje Ganton de route naar Filey op te pakken. Daar gaat het pad langs maar ook dwars over sterk geaccidenteerde akkers met bieten, wuivend koolzaad en hier en daar wat grasland om het vee te weiden.

Op zo'n weide hebben de schapen het terrein murw gelopen waardoor we op den duur het spoor bijster raken. Het kompas houdt ons weliswaar in de goede richting maar van een pad is vooralsnog geen sprake.

We doen van alles om zo goed mogelijk koers te houden en uiteindelijk levert een spiedend oog door de verreijker het Woldsway-sign op. Hoera!

Maar het blijft overigens niet bij schapen alleen, o neen, want bij Grange Farm wacht een volgende verrassing: varkens! Niet in de alom bekende riekende stallen zoal wij die kennen, verre van dat, duizend en misschien wel meer vrij rondlopende dieren; bonte, zwarte en grijsbruine, magere, vette, grote en kleine, zeugen en biggen. Ze vertoeven over een afstand van wel een kilometer in de openlucht, stinken als de wiedeweerga en hebben soms het pad vrijwel onbegaanbaar gemaakt. Wat een temptatie: we scharrelen heel wat heen en weer om daar zonder uit te glijden langs te komen.

Bij Folkton Wood het volgende feest: op een glooiend grasland zouden – weliswaar achter een stevige omrastering – stieren vrij rond lopen. Er valt echter

Stocking Dale

geen dier te bekennen. Maar om uit de buurt van deze geweldenaren te blijven moeten we wel ruim 2 kilometer omlopen. Eenmaal weer op het oorspronkelijke pad uitgekomen hebben we nog steeds geen 'bull' gezien. Boze gedachten wellen op; zou het een list van een farmer zijn om de argeloze wandelaar 'the right of way over his property' te ontnemen?

De laatste 'hill-up' nabij Stocking Dale, die ons het uitzicht naar het westen ontnemt, biedt niettemin op het topje een geweldige verrassing: de wijde

Noordzee, blakend in het zonnetje met op de voorgrond het aardige plaatsje Muston. Een betere beloning voor alle inspanningen tijdens deze wandeltour kun je je nauwelijks wensen; wat 'n vreugd en wat 'n voldoening! De rugzak af, het gras in en je zelf trakteren op een lange pauze om ondertussen met en zonder verreijker de horizon af te tasten. En ineens besef je, dat dáár vanavond het zonnetje niet ondergaat en dat je in plaats daarvan morgenochtend vroeg van zijn kleurrijke opkomst getuige kunt zijn; de omgekeerde wereld en dat is even wennen!

En tot slot wacht ons nog een verrassing: de kalkhoudende bodem verandert geleidelijk in keiharde uitgedroogde brokken zeelei, die het pad wel erg moeilijk begaanbaar maken. Na wat gestrompel kunnen we gelukkig gebruik maken van verse tractorsporen, die ons over de akkers leiden naar de uitlopers van kustplaats Filey, onze finish!

Filey lijkt een ietwat verouderde badplaats, er hangt een waas van vergane glorie, het is wars van modern strandgewoel maar heeft niettemin toch wel iets aandoenlijks. Actieve zeeminnaars komen hier vast en zeker dik aan hun trekken en ongetwijfeld in de verleiding er een dagje aan vast te knopen: 'and so do we!'

We beginnen eerst maar eens tegen de Filey Brigg op te klauteren, die bekend staat als 'a rocky finger in the North Sea'. Boven zijnde wordt het 'cliffwalking' in de richting van Scarborough. Met het zonnetje in de rug gaan we bij gemis aan een pad langs het randje van de Under Nine Rocks, begroeid met

Vogels op Filey Brigg

Filey spoorwegovergang

Filey Brigg bij laag water

een nauwelijks te geloven dikke laag bloeiende Armeria, dat als een kussen aanvoelt en je een vrij en blij gevoel bezorgt. En zo komen we ongemerkt uiteindelijk bij het Newbigging Meeting Point, het eindpunt van de Cleveland Way. Onnodig te zeggen om hier – met de nodige heimwee – herinneringen op te halen aan die indrukwekkende wandeltocht.

Die zogenaamde ‘rocky finger’ is een geologische curiositeit, die bestaat uit een smalle begaanbare rotsformatie, die over een lengte van ruim een kilometer de Noordzee insteekt. Het lijkt wel een natuurlijk gevormd havenhoofd, dat bij vloed onder de zeespiegel verdwijnt. En dat maakt het juist zo aantrekkelijk voor hengelaars en de naar van-alles-en-nog-wat zoekende

Meeting point

en rondscharrelende liefhebber. Het is een echte getijde overbruggende plek om naar hartenlust te genieten van de altijd aanwezige wind, het klotsende water, overal duikende watervogels en... jawel, zelfs een vriendelijk ogende zeehond is van de partij.

Tegenover Filey Brigg duiken de hoge ruige rotsen van Carr Ness op en ook hier is men weer verzekerd van een groots panorama. Naar het zuiden kijkend komt Flamborough Head in beeld, een beschermd vogelreservaat op een 120 meter hoge rotsformatie. Veel vogelliefhebbers weten het bijna blindelings te vinden vanwege ‘the nesting sites’ voor de Jan van Genten, de papegaaiduikers en zeekoeten om over zeemeeuwen, sterns en wat dies meer zij maar te zwijgen.

Met een hoofd vol fijne herinneringen ronden we deze wandeltocht met een treinreisje naar Hull af om daar op de boot huiswaarts te stappen. Maar voordien nog even proeven van de aandoenlijke sfeer in het brandschone 19^e eeuwse British Railway Station, dat dringend aan een verfje toe is. Wanneer de klassieke seinarm boven op een paal omhoog gaat, de witte hekken 90 graden draaien om de overweg af te sluiten en wat reizigers al dan niet met bagage uit het niet te voorschijn komen, rolt de trein het station binnen: dag Wolds Way!

-Christiaan Koehler-

Een columnist kan nu eenmaal niet overal verstand van hebben

Omdat driekwart van de OLAT-leden in de regio Eindhoven woont, zullen er velen wel eens gehoord hebben van Jos Kessels, columnist van het Eindhovens Dagblad. Die vergeleek in zijn column van 17 juli (derde dag van de Nijmeegse Vierdaagse) het vreugdeloze flaneren in de winkelstraten nota bene met de ‘Tocht der Tochten’: „Dan wandelden ze op de Vierdaagse een stuk opgewekter, al zie ik in dat evenement evenveel als in een dance-festival. Wie wil er nu in kolonne op pad en toegejuicht worden na wat gesjouw door de weilanden?”.

Mensen die zich geroepen voelen hem van mening te doen veranderen, kunnen hiertoe terecht op het internetadres www.ed.nl maar wie Jos een beetje kent, zal denken dat dit net zo iets is als water naar de zee dragen!

Rectificatie Australië: ‘BB’ drijft géén B&B

In het verslag over het Australische avontuur van Herman en Anneke Lieven, werd hun ontvangst beschreven bij Bert Bolle en zijn vrouw. In de aanhef van het aprilnummer stond: ‘Bert en zijn vrouw Ethne drijven een luxe B&B in het plaatsje Denmark’.

Nu vonden Herman en Anneke wel een luxe onderdak bij BB (Bert Bolle), maar Bert drijft géén B&B. Bert en Ethne zijn gewoon goeie vrienden van de Lieventjes. Zo zie je maar weer: communicatie en miscommunicatie is net een tweeling. Denk je de één te ontmoeten, kom je bij de ander terecht.

Intussen hebben Bert en zijn echtgenote een aantal aanvragen voor een verblijf ontvangen, wat niet de bedoeling was. Dus even onthouden: BB is Bert Bolle en niet Bed & Breakfast.

Zomerpuzzel: pas één inzending

De zomerpuzzel in ons vorige nummer, waarbij een serie Friese ‘wandelwoorden’ van de Slachtemarathon moest worden vertaald, heeft tot nu toe welgeteld één inzending opgeleverd.

De redactie wil de ruim 950 overige leden nog een maandje de kans geven en verlengt de inzendingstermijn tot de volgende deadline: zondag 21 september.

Route van Spa naar Aywaille 'stijgt met stip'

Een wandeling uit mijn top 5

De laatste zaterdag van juni staat bij ons traditioneel op de kalender gereserveerd voor een clubreis. Deze reis is uitverkocht en onder de deelnemers zien we veel nieuwe gezichten. Het startpunt van de tocht is in Spa en we zijn al vroeg op de bestemming. Haast is er vandaag niet bij; we moeten trouwens wachten op het busje uit Weert dat wat vertraging heeft en zij hebben de routebeschrijving aan boord.

Tegenover het imposante badhuis in het centrum van Spa is de koffie gereserveerd en dat bakje laten we ons goed smaken. Rond kwart over tien is het dan eindelijk tijd voor de start.

De routebeschrijving is door Kees uit het Frans in het Nederlands vertaald en doet een beetje sober aan. Geen smeugige verhaaltjes uit de oudheid die mij meestal op een idee brengen iets rond onze wandeling te vertellen. Daarom maar meteen naar de werkelijkheid van het moment.

We passeren wat statige gebouwen die tot in het midden van de vorige eeuw onderdak boden aan voorname gasten van Spa Monopole, over de hele wereld bekend sinds Tsaar Peter de Grote zijn zegen aan het bronwater had gegeven. We stijgen en zien het station op enige afstand liggen. Even later slaan we linksaf en gaan een donker pad op. Vluggere vertrekken komen ons daar alweer tegemoet, want er klopt iets niet met de geschreven opdracht. Een paar dapperen proberen het dan via 'Villa Rosa', maar daar slapen ze nog en de tuin is op slot. Wijs als we zijn, volgen we toch maar gewoon de markering over het dalende asfaltpaadje totdat we na ongeveer een halve kilometer het bos worden ingestuurd en alles zijn normale loop krijgt.

Losse steenslag is niet mijn favoriete ondergrond, daarom maar omhoog kijken en zorgen niet te veel achter te raken op de anderen. Het pad stijgt nog steeds, maar van de omgeving zien we niet zo veel omdat we nog niet tot boven de boomgrens zijn gekomen.

Boven gekomen steken we een weg over en volgen een riviertje door het bos. Even verder wat consternatie, want een van de dames is onderuit gegaan en dat is toch even schrikken. Gelukkig verder niks aan de hand.

Dan eindelijk toch meer ruimte om ons heen: veelal weilanden in een glooiend landschap. We gaan een landweg in en zien rechts van ons een dorpje liggen, dat moet Creppe zijn. Hier zijn de wan-

delars op de kortere afstand zo juist aan hun wandeling begonnen. Veel meer dan weiland is er dan ook niet te bespeuren, ook al is het plaatsje vele malen ouder dan het grote Spa. Voordat we weer een stukje bos betreden stappen we nog langs een paardenmanege waar een uit de kluiten gewassen hond de baas schijnt te zijn. Verder valt er weinig activiteit te bespeuren op deze hoogvlakte.

Na een paar kilometer zwenken we naar rechts en komen even later bij een bruggetje dat hoog boven een snel stromend slootje zorgt dat we met droge voeten in het dorp Winamplanche kunnen arriveren.

Nu komen er ook oude herinneringen boven drijven. Natuurlijk, hier deden we in het verleden al eens iets verkeerd. Met ruim dertig man kuierden we toen naar Remouchamps terwijl we in Stavelot verwacht werden. Straks staat er dus nog iets moois op ons te wachten.

Nadat we nu wel de juiste keuze gemaakt hebben en het bochtenwerk goed hebben afgerond, staan we even later toch nog voor de keuze: direct naar boven gaan of rustig afwachten waar de markering er een draai aan geeft. Routine!

Wij genieten van mooie panorama's die

zich uitstrekken zover het oog reikt. In gezelschap van Tjeu, Nellie en Anton bereiken we het plaatsje Vertbuisson. Omdat hier sinds mensenheugenis ook de tijd is blijven stilstaan, vinden wij het stilaan tijd worden om uit te zien naar een plekje om rustig de middagboterham te verorberen. Een stenafrasering voor een woning biedt uitkomst. Tot nu toe was 'Het Kruis van Vertbuisson' het enige opmerkelijke kenteken in deze streek, maar er verrijzen nu ook uit de kluiten gewassen optrekjes die om onze aandacht schreeuwen!

We naderen het bos van Porallée en volgen een mooie laan. Vroeger was dit een grenspad tussen twee adellijke domeinen. De rotsen zijn hier gladgeschuurd en diverse klaterende stroompjes vullen een waterbekken, dat in de volksmond ook wel het Bad van Diana wordt genoemd. Die Diana schijnt een mooie jonge dame uit de buurt te zijn geweest die hier op mooie zomerdagen bij avondschemer met haar bediendes kwam badderen.

Boven op de rotskam maken wij een haakse bocht en dalen af naar een snelstromende beek. Het is erg donker onder de reusachtige loofbomen. Tot onze grote verrassing zijn daar nu stevige koorden vast gemaakt aan ringen in de rotswanden. Eerst denken we nog dat het om bergscouts gaat die een survivalspel doen, maar de touwen volgen de rivier over grotere afstand. Er zijn opvallend veel wandelaars die de stroom volgen in de tegenovergestelde richting. Waarschijnlijk wordt het snelstromende riviertje in deze weken gepropageerd als toeristische attractie; het vakantie seizoen is immers in volle gang.

Enkele jaren geleden hebben we dit ri-

viertje al eens een eindje gevolgd, maar toen hoofdzakelijk via bruggetjes en de oever. En het kwam toen al terecht in mijn top 5 van de Ardennenreizen. Vandaag stijgt het natuurgebied rond de Ninglinspo naar mijn top 3.

We gaan nu stroomafwaarts, de Ninglinspo kronkelt over 3,5 kilometer tussen de rotsen door. Soms springen we van de ene op de andere rotspunt, dan weer even door het water om op de andere oever dankbaar gebruik te kunnen maken van het touw. Ik word goed in de gaten gehouden door Anton en Nellie en als het nodig is wordt een helpende hand dankbaar aanvaard. Soms ligt er een bruggetje om van oever te wisselen. Weer even tegen een rots omhoog om dan te kiezen voor een veilig houvast net boven of in het water. Het gaat maar door en de tegenliggers zijn al even handig als jijzelf.

Om een serieuze indruk te geven van wat we te overwinnen hadden, hier een impressie van de schoonheid van De Ninglinspo: door zijn wilde schoonheid en zijn grote verscheidenheid, de serieuze aantrekkingskracht van zijn natuurlijke bezienswaardigheid kan men zeggen dat de Ninglinspo één van de aantrekkelijkste bosbeken van hoog België is. De totale lengte is 3,5 km met een gemiddelde helling van 7,5%. De vallei bevindt zich op 385 m hoogte en 140 m boven de Amblève. Om het simpel op z'n Belgisch uit te drukken: Een beekje vol van mooiheid.

Gedurende de afdaling bleven we ook

geregeld zicht houden op de markering, wat impliceert dat de route hier enige aanpassing heeft gekregen na ons vorige bezoek, toen we nog slechts een honderdtal meters de stroom volgden. Nu was dat zeker meer dan een kilometer.

Op een zeker moment nemen we bij een brug toch afscheid van dit prachtige riviertje en keren via een brede boslaan terug in de richting van Sedoz. Eigenlijk verandert er ook niet zoveel aan de omgeving; alleen het stroomafwaarts gaande riviertje zijn we kwijt, daarvoor in de plaats nu gewoon een bergstroompje dat in alle rust de richting van ons pad bepaalt. Voor de toerist, die we vandaag toch ook zijn, mogen we af en toe een eindje omlopen via een bruggetje, terwijl het met een paar stappen door het kraakheldere water vlugger geklaard zou zijn.

Verscholen in het lommer nog een waterval: Cascade la Chaudière. De rust van het gebied, wordt telkens onderbroken door bewonderende kreten van kinderen die weer een nieuw wonder ontdekken in deze ongerepte schoonheid.

Bij het verlaten van dit natuurwonder treffen we nog een herinnering aan de Britse piloot Shephard die omkwam tijdens het beleg van de Ardennen. Gelijktijdig ook een bord ter verwijzing naar de persoon die zich beijverde om dit gebied in ongerepte staat voor de toekomst te bewaren, met de wens: 'Vriend, geniet van je wandeling langs de Ninglinspo en denk hierbij aan de man die ervoor zorgde dat dit schilder-

achtige valleitje in zijn oorspronkelijke staat is bewaard gebleven: Edmond Rahir.'

We zijn aangekomen in Sedoz-Nonceveux en hebben ongeveer 17 km afgelegd, dus tijd voor een rustpauze en dat kan bij een restaurant om de hoek. De uitbaters praten en tellen op z'n Hollands: voor een plas zonder meer, betaal je 2 euro; neem je er iets bij dan wordt het alleen goedkoper. Voor niks gaat de zon op, ook in België!

Met het verlaten van het bos met zijn leuke bergstroompjes zijn we ook meteen in een ander gebied terecht gekomen. We betreden nu de Condroz en hebben alle geluk van de wereld aan onze kant. Waren we een dagje later gekomen, dan hadden we misschien alle ongemakken uit de krant moeten vernemen. Een en al chaos vanwege stortbuien en bliksem en ander natuurgeweld, dat daar veel schade heeft veroorzaakt.

Na onze pauze volgen we een stijgend, smal pad met links fraaie vergezichten over de Amblèvevallei en rechts een rotswand met enkele toegangen naar de watervoorziening in deze streek van watermaatschappij: SNDE.

Een fraai asfaltweggetje leidt ons in het dal van de Amblève. In de verte de snelweg naar de zon. Als we het viaduct naderen, zien we het kasteel van Montjardin in al zijn pracht voor ons liggen. Nieuw en oud in een plaatje.

Wij wandelen Remouchamps in en komen via wat stijgende straatje in de binnenstad en bij de oever van de Amblève. Ergens moeten hier ook grotten

Zou zai zhongguo.

zijn, met een onderaardse rivier. Een bezoek aan de grot van Remouchamps moet alleen al, door de sprookjesachtige verlichting, indrukwekkend zijn. Bij de brug steken we de weg over en volgen de rivier nog ongeveer een kilometer, slaan dan rechtsaf en verlaten de stad via een sterk stijgend pad. Even later bereiken we onze soeppost en dat is als altijd een welkome aangelegenheid.

Na de smulpartij is het nog maar één heuveltje op en dan dalen naar het eindpunt. Wijs als ze is, wint Toos Habraken hier de Kennedymars van Someren; goeie benen breng je niet in gevaar op de Redoute!

Ja, we bestijgen inderdaad de Redoute en niet over gebaande wegen zoals wielrijders dat plegen te doen tijdens Luik-Bestenaken-Luik, maar eerlijk over kronkelpaadjes door het bos tot op de top. Ze laten je dan onderweg door het open vizier van een schuilhut ook nog even zien hoe het Amblèvedal er vandaag te dag bij ligt.

De fut is eruit, en op de automatische piloot kom ik weer gelijkvloers. Niet dat het daar ineens veel vlugger gaat, maar het helpt wel. Halverwege nog wat oude stenen die op elkaar gestapeld liggen en die zonder noemenswaardige specie er tussen al eeuwen de naam van 'fort' hoog proberen te houden. We mogen blij zijn dat het vandaag niet waait...

Dan begint de kronkelige afdaling naar Aywaille, vandaag al bijna even zwaar als zou het de beklimming van de muur van Huy zijn geweest. Maar we zijn er gekomen en na vijf minuutjes, als ook de braderij aldaar voor gezien is gehouden, stijgt de animo en de wil om het binnenkort weer eens te proberen per seconde.

De thuisreis was als altijd in goede handen bij Frans van den Oever van Fa. van Hoof uit Sint-Oedenrode.

Tot de volgende keer.

-Ad van Asten-

Nu zult u misschien zeggen: "Wat staat daar nou weer? Dat snapt niemand." Zo op het eerste gezicht wel waar, maar toch zijn er ruim 1,3 miljard mensen die uitstekend snappen dat hier 'Wandelen in China' staat. Een groot aantal, 1,3 miljard? Misschien voor ons kleine Nederland wel. Maar in China (het is dus Chinees geschreven met normale letters) gaat alles in grote getallen. Dit hebben we ook meegemaakt in Dalian. Een van de bijna 200 steden in China met meer dan een miljoen inwoners. Een provinciestadje in Noord-China met ruim 6 miljoen mensen. Daar werd op 17 en 18 mei voor de 6^e keer een tweedaagse wandeltocht georganiseerd. Intussen is deze tocht aangesloten bij de internationale wandelorganisaties. En terecht, met een totaal aantal wandelaars rond de 300.000 man, jawel driehonderdduizend (!), kan en moet dit ook.

Vrijdagmiddag werden de vertegenwoordigers van de buitenlandse delegaties uitgenodigd bij de burgemeester op het stadhuis. Nederland werd hierbij vertegenwoordigd door ons aller Ben van der Velden. Een routinier in Dalian, want hij was er al voor de tweede keer. Helaas kon ik hem niet bijstaan omdat mijn vlucht enkele uren vertraging had. Ben had voor de gelegenheid een stropdas tussen zijn wandelschoenen gestopt om toch namens ons als een heuse Chef de la Delegation aanwezig te zijn.

's Avonds was er een diner voor alle buitenlandse gasten. Ook hier veel mensen, ik heb delegaties en mensen gezien uit onder andere Rusland, Canada, Mexico, Italië, België, Polen, Denemarken, Japan en Korea. Volgens de organisatie waren er inschrijvingen uit 34 landen.

Zaterdagochtend. Om half zeven ontbijt en toen vertrek per tram naar het startplein. Het zouden maar twee of drie stops zijn tot het plein waar de start zou plaatsvinden, omdat het hotel strategisch was gekozen, dicht bij de start. We waren even vergeten dat er toch bijna 300.000 mensen al in die tram zouden zitten die allemaal naar dezelfde bestemming wilden.

Dus na een paar trams waar nog geen klein Chineesje meer bij kon, moest er wat anders worden verzonnen. Dus Ben regelde in zijn beste Chinees gewoon een busje wat toevallig voorbijkwam. Een 20-persoons busje, waar we makkelijk met 30 man in konden, zeker toen we gezien hadden hoe het in de tram moest. Zo stonden we vijf minuten later met z'n dertigen vlak voor het podium waar het officiële startsein zou worden gegeven. 300.000 wandelaars op een plein. Je wordt even stil als je het ziet. Zo groot, zoveel mensen. Indrukwekkend, indrukwekkend! Als je dit hebt gezien durf je het niet meer over de mensenmassa bij 'De Vereeniging' in Nijmegen te hebben. Dat is er absoluut niets bij. De burgemeester houdt een toespraak en vraagt tevens 1 minuut stilte voor de slachtoffers van de verschrikkelijke aardbeving in Sichuan op 12 mei.

En dan het startsein. De eerste kilometer voetje voor voetje. Heel langzaam gaat het wat sneller maar de eerste 15 kilometer komt het tempo niet boven de 4 km per uur – ondanks de grote achtbaans wegen. De keuze is 5, 10, 20 of 30 km. Ik heb gekozen voor 20 km op de eerste dag. De 30 km gaat twee keer dezelfde route, en dat vind ik zonde.

Er lopen erg veel grote groepen met dezelfde T-shirts. Waarschijnlijk het voltallige personeel van een bedrijf of het complete aantal leerlingen van een school. Allemaal getooid met dezelfde petjes en vlaggen. Duidelijk andere wandelaars dan de geroutineerde echte wandelaar die we in Nederland gewend zijn. Het zijn waarschijnlijk voor meer dan driekwart gelegenheidswandelaars. Ook gezien de uitrusting en schoeisel. We hebben hele families gezien met kinderwagens, wandelaars op militaire schoenen maar ook op teenslippers, op modieuze instappers, op hoge hakken met netnylons, op Crocs, mensen met proviand voor 2 weken aan een bezemsteel tussen twee wandelaars, mensen met ballonnen aan hun riem en mensen met hun hond, en alles wat daar tussen kan zitten. Dit verklaart ook het wandeltempo. Iedereen heeft alle tijd van de wereld, een typische gewoonte in een land waar tijd geen waarde heeft, en er wordt gelopen alsof het boodschappen doen betreft. Veel mensen ook die onderweg plantjes, bloempjes en kruiden plukken in de berm. Waarschijnlijk om er thee of soep van te trekken. En de stroom van mensen is te groot om in te halen en je eigen tempo te lopen. Bovendien vinden Chinezen het veel te leuk om een praatje te maken met een buitenlander, voor zover hun beperkte Engels het toelaat. En antwoorden in het Chinees worden met groot gegiechel en vol verbazing en bijna altijd met letterlijke stomheid ontvangen. Vaak ook willen de Chinezen met hun buitenlandse 'vrienden' op de foto. Vooral Pierre met zijn baard is een geliefd model.

Gigantisch grote borden geven de route aan. Ook de tussenafstand wordt met grote borden aangegeven. Maar helaas is er met een slechte duimstok gemeten. De 20 km is volgens mijn gevoel ook behoorlijk aan de krappe kant. Zo staan we dus rond 12 uur weer bij de speciale eind-stempelpost voor buitenlanders. Een bier- en limonadeverkooper die hier net naast staat doet goede zaken. De tram terug naar het hotel proberen we niet eens. En zo hebben we een klein half uur later toch de 20 km vol als we bij het hotel aankomen. 's Middags leidt Ben ons door Dalian. Goed voorbereid en met de ervaring van afgelopen jaar weet hij ons naar de meest interessante plekken van de binnenstad van Dalian te brengen.

Het avondmaal gaat niet helemaal volgens de planning. Het restaurant dat ons aangeraden werd door het hotel kon een groep van 25 hongerige buitenlanders niet kwijt, ondanks dat de dame van het hotel me had verzekerd dat het absoluut niet nodig was om te reserveren. Dus we belanden, als twee keus, bij de burens. Een indrukwekkende traditionele Chinese gevel waar een groot aantal dames opgesteld in twee rijen bij de ingang ons opwachten met een "huang ying guang ling". "Welcome". We worden naar de derde verdieping gebracht waar een speciaal zaaltje is met een ronde tafel voor 16 personen. Maar om hier met 25 te zitten wordt toch wel erg krap. Dus we worden naar de tweede verdieping geleid, waar we twee ronde tafels van 12 personen krijgen.

Ik ben intussen meegenomen naar beneden om het menu te bepalen. Dit valt niet mee. Veel gerechten hebben prachtige namen zoals 'tjigers in het gras'. Nou weet ik intussen dat gerechten met 'tjigers' vaak erg pittig zijn. Maar veel van dit soort termen, ondanks dat ik ze letterlijk wel versta, geven me geen idee over het gerecht. Dus ik sta met de kok in de keuken groentes, vlees en vis uit te zoeken. Het wordt een geweldige, echt Chinese maaltijd, wat door iedereen bevestigd wordt. En voor de prijs inclusief bier, wijn, etc. kun je ook hier nog geen pizza krijgen. Helaas hebben een paar mensen dit moeten missen omdat die hebben genoten van een uitgebreide massage, al dan niet met de extra services die door de masseuses aangeboden werden.

Zondagmorgen staat 30 km op het programma. De eerste helft samen met de 20 km, daarna gaat de route anders. Het is na de splitsing wat rustiger en ik kan redelijk doorlopen. De route is behoorlijk bergop en bergaf, maar zeer de moeite waard. De laatste kilometer met een steile afdaling eindigend op het strand. Maar wederom was de afstand aan de krappe kant. Ik denk niet dat ik, inclusief een korte rust, nog in staat ben om 10 km ruim binnen het uur te wandelen.

Er waren twee kamers aangehouden om 's middags nog te kunnen douchen in het hotel. Maar handdoeken voor 30 mensen waren er natuurlijk niet. Dus er moest een schema worden gemaakt om af te drogen met de onderkant, bovenkant en zijkant van de handdoek.

Op woensdag heb ik de taak op me genomen om als gids te fungeren in Beijing. Vanaf het grote Plein van de Hemelse Vrede, zijn we door wat oude volkswijken, de hutongs, naar Liulichang gewandeld. Een van de mooiste oude winkelstraten van Beijing waar alle winkels nog steeds in traditionele Chinese stijl zijn bewaard. Nu een winkelstraat waar vooral antiek, kunst, Chinese muziekinstrumenten en boeken te verkrijgen zijn en waar kunstschilders hun materiaal kopen. Onderweg hebben we het gehad over de meest uiteenlopende zaken in China, die toch vaak anders geregeld zijn dan bij ons, zoals scholing, pensioen, werkgelegenheid, klimaat, invloed van de overheid, de één-kind-politiek, etc. De interesse was groot en ik heb met plezier alle vragen proberen te antwoorden.

We lunchen wederom bij de Chinees. Deze keer Peking eend. Een van de gerechten die je moet hebben gegeten, anders ben je niet echt in Peking geweest. Duidelijk anders dan bij de Chinees op de hoek. Uiteindelijk zijn we via Tempel van de Hemelse Vrede, waar mogelijk de oudste bomen van Peking staan met een leeftijd van over de 600 jaar, terecht gekomen op de zijdemarkt. Iedereen heeft hier zijn onderhandelings talent kunnen testen. Soms wel erg moeilijk als je geen idee hebt van de minimum prijzen. Maar ook hierin heb ik in de loop der jaren in Peking wel enige handigheid gekregen zodat ik toch goede zaken heb kunnen doen voor een aantal mensen. Ik heb begrepen dat verschillende mensen daar de volgende dag nog terug moesten voor meer Rolex, Gucci, Tommy Hilfiger en Versace.

Volgend jaar ben ik weer van de partij!

-Jan Cortenbach-

Foto's 1-2-3 in Dalian, 4-5 in Beijing. Van boven af: Jan Cortenbach & Peter vd Ven; Riet & Pierre Emans; routesplitsing; Jelte vd Zee in groep en een fraai staaltje van Chinese propagandakunst

Verslag van een voetreis naar Rome (4)

2 MEI

Het was vannacht zeer goed toeven in de jeugdherberg in Savosa. En geslapen dat we hebben, tot 6.30 uur non-stop. Ook het ontbijt met veel fruit was goed. Om 7.30 uur gingen we weer verder.

Voordat we echter Lugano uit waren, was het twee uur verder. Via het Lago-meer, lieten we ons zakken tot in Meride en vanuit hier liepen we naar Chiasso, waar we wat koffie dronken.

We genoten van de ruwe bergachtige omgeving, de fraaiste landschappen en eindeloze meren. Maar het was zeer drukkend om te wandelen. Om 15.45 uur wandelden we Italië binnen bij Como, het 6e land op onze voetreis.

Ik wou hier van de grensovergang een foto maken, maar direct ging het fluitje, het mocht niet van de douane. Toch hebben we het gedaan. En we konden zonder problemen doorlopen.

Direct hierna kwamen we in Como de jeugdherberg tegen en we waren meer dan welkom.

De taalproblemen vielen mee, zolang je maar duidelijk aangeeft wat je wilt.

Na ons te hebben opgefrist e.d., zijn we Como en het Comomeer gaan bekijken. Wat een rijkdom hier. Maar ook veel drukte. Je houdt het niet voor mogelijk, zoveel verkeer; bumper aan bumper.

Om 19.30 uur was het avondeten. We waren hier echt verbaasd over, we konden het namelijk niet op. Het was stiekem mooi om te zien, de jongedames hier waren zeer gewaagd gekleed.

Ook hier nog even naar huis gebeld dat we in Italië waren. Tiny was vol bewondering voor ons beiden en dat zal Pam ook wel zijn.

Na het avondeten genoten we nog lekker achter op het gazon van de zeer mooie avond in een luie stoel met een heerlijk glas bier en met heel veel gierzwaluwen om ons heen.

Om 21.30 uur zochten we ons bed op

40 km gelopen

3 MEI

We hebben allebei zeer goed geslapen, maar het ontbijt was matig. Het was maar een klein taartje en een bakje koffie; wat een verschil met gisteravond.

We konden al om 6.00 uur in Como onze Zwitserse franks omwisselen, maar het kleingeld wilden ze niet. Hierna zoch-

ten we naar wandelkaarten, maar Italië is geen wandelland, dus we konden er geen vinden. We moesten daarom maar over de weg lopen.

Gelukkig hadden we wel de grote kaart bij ons.

Eerst moesten we heel Como door en dat kon je zo wel goed bekijken. Om 12 uur hebben we gepicknickt op een bank. Het verkeer werd steeds drukker. Hierdoor beleefden we geen plezier aan het wandelen, maar toch moesten we verder.

Om 14.00 uur zijn we gestopt in Lurago Derbi, maar we moesten door tot in Barzago. Gelukkig voor ons stopte de regiobus, die ons meenam tot in Barzago, ongeveer 10 kilometer verder. We hoefden niks te betalen, terwijl de rit toch nog 35 minuten duurde, zo druk was het verkeer.

Hier was een heer, die zeer vriendelijk was, want toen we vroegen waar het hotel lag, bracht hij ons er naar toe. Wij moesten bij dit hotel zijn, want Ben had hier afgesproken met zijn buurman Jan Groenendijk. Ben's zoon is met Jan's dochter getrouwd. Hij was hier met een Italiaans echtpaar, Italo en Rosetta Rovera, rond Milaan aan het fietsen. De twee mannen kenden elkaar van het werk. Wij zouden hen vanavond in dit hotel ontmoeten.

Toen we er waren, brak er een flink noodweer los, het was overdag ook zeer benauwd geweest.

Rond 19.30 uur kwamen Ben's vrienden

en we hadden direct een heel spontaan contact. Het was gezellig en zij boden ons een heel smaakvol avondeten aan met een borrel na. We leerden erg veel van hun, bijvoorbeeld dat we de op de kaart staande witte wegen moesten volgen. Deze waren wel wat langer, maar ook bijna verkeersvrij. Ook gaven ze ons nog andere belangrijke tips.

Rond 22.30 uur gingen onze bezoekers terug naar Milaan en wij naar bed.

Zo kwam aan onze dag, die begon als een baaldag, een einde met een onvergetelijke avond.

30 km gelopen

4 MEI

Toen ik om 6.15 uur, na een goede nachtrust, de slaapkamerramen open deed, was buiten alles opgefrist. De koekoek riep al: 'ga maar'.

Na weer een goed ontbijt waren we al om 8.00 uur aan het wandelen. Alles zat ook weer fris in de rugzak, omdat we wasdag hadden gehad.

Ben vond direct de witte weggetjes op de kaart. Het was een verademing om hier te wandelen en we konden meteen weer heerlijk genieten van de glooiende omgeving.

In Cassago ging Ben geld pinnen, maar het duurde even voordat hij binnen was.

Het alarm ging namelijk telkens af en hier staat voor elke bank een zwaar bewapende militair. Hierna zijn we de mooie kerk gaan bezichtigen en dronken we koffie in een kleine bar, waar veel dames met een kraslot in en uit gingen.

De tijd vloog om, want er was zo veel te zien. Rond 12.00 uur waren we in Merate, hier picknickten we in een park met stokbrood, jam en water.

In Paderno d'Adda vonden we een schitterend natuurspad langs de rivier Adda. Mooi om hier te wandelen. We hebben er vier uur langs gewandeld en je zag van alles; mensen aan het zonnen, vissen, een zwaan met vijf jongen en allerlei zingende vogels en prachtige flora en fauna. Dit natuurgebied heet 'Farro Regionale dell'Adda Nord'.

Rond 17.00 uur waren we in Frezzo Jubliadda, een oud maar mooi bergdorpje. We gingen naar een luxe hotel om te overnachten en we waren welkom. Eerst deden we de was en daarna

fristen we onszelf op. Hierna dronken we een pilsje en bekeken alles op ons gemak. We vonden een restaurant, dat apart was gebouwd. Na afloop van het eten kregen we een fles wijn van het jonge echtpaar mee, omdat we naar Rome gingen en met het zakmes kregen we die ook nog open op de kamer. Om 21.30 uur hielden we het voor gezien en gingen we slapen.

40 km gelopen

5 MEI

Het hotel waar we vannacht geslapen hebben, bleek het enige in de omgeving te zijn, het was groot en bijna vol. En aan de kleding van de gasten te zien, hadden ze een goede baan.

Om 7.00 uur was het 'Frühstück' en dat was goed. We schamen ons ook niet meer om twee keer op te scheppen. Om 7.30 uur wandelden we aan en we zaten direct op de mooie route van gisteren. We gingen ook over een oude stuwdam uit het jaar 1700. Dit was een machtig bouwwerk, mooi om te zien en tevens ook mooi... om te horen. Al die fluitende vogels, waar de nachtegaleen de overhand hadden.

Alles verliep voorspoedig tot in Cassano d'Adda. Toen ging het mis, we moesten zoeken en vragen en zaten rond 13.00 uur pas weer goed. Gelukkig bleven we allebei rustig hieronder.

We gingen nu het platteland op en zagen de grootste veeboerderijen, kolossaal en slecht onderhouden.

De kraaien zijn hier apart van kleur; de vleugels grijs. Er is zoveel te zien, dat de tijd omvliegt. Italië is nog ver achter voor wat betreft het ophalen van vuilnis, in iedere plaats liggen de zakken opgestapeld en ze zijn ook nog eens roze van kleur.

We hadden goed wandelweer, maar tijdens de laatste 5 kilometer naar Crema werd het donker, het onweer draaide om ons heen.

Om 17.30 uur vonden we onderdak, maar dat viel hier niet mee. We moesten veel vragen en het bleek alleen maar een overnachtingshotel te zijn. Na het vaste ritueel van iedere dag gingen we Crema in. Het oude gedeelte was mooi, nog echt heel historisch. Het leek wel alsof alle Italianen uit eten gingen. Dat hebben wij ook gedaan, met een pilsje na.

Ik ben blij dat we niet afhankelijk zijn van een tent, want om 21.30 uur kropen we in een heerlijk bed.

45 km gelopen

6 MEI

Toen ik om 6.00 uur wakker werd, dacht ik direct aan Tiny, ze is namelijk jarig vandaag. En ze lag nu voor de 2e keer sinds ons huwelijk niet naast mij in bed om haar te feliciteren.

We ontbeten eerst en daarna belde ik Tiny op om haar te feliciteren met haar 61e verjaardag. Voor ons beiden was het emotioneel. Ik ben hierom ook blij.

Hierna deden we in Crema boodschappen, de winkels waren echter pas om 9.00 uur open. Het verbaasde ons dat iedereen zo behulpzaam was. Bij het VVV-kantoor kregen we gratis een wandelkaart tot in Parma. We dronken op een gezellig terras nog een bakje koffie en hadden een mooi uitzicht op het historisch gedeelte. Hierna verlieten we om 10.30 uur Crema. Het liet een diepe indruk bij ons achter.

We moeten er aan wennen dat, als je hier aan iemand de weg vraagt, je meteen de grote weg op wordt gestuurd. Deze is dan wel het kortste, maar de landelijke weggetjes vinden wij het mooist.

We verlieten ons toch nog, maar als je dan het geluk hebt dat je bevers in de zeer heldere beekjes voor je ziet zwemmen, is dat niet erg. Ben was zo druk met de wandelkaart bezig dat hij languit in een beek viel, zo kwam mijn wandelstok toch nog goed van pas. We kwamen ook nog langs een paar goede oude boerderijen.

Om 14.00 uur waren we in Castelleone. We stopten er hier voor vandaag mee,

want we zouden anders een stuk van 35 kilometer door het platteland en zonder stopplaatsen moeten overbruggen. Castelleone is een aparte stad. Je ziet er duidelijk het verschil tussen de arme en rijke mensen. Het avondeten was bitter weinig, zonde van de centen.

Om 21.30 uur lagen we al te pitten.

25 km gelopen

7 MEI

Om 5.00 uur werd ik wakker van de honger. Dit was de eerste keer zolang we onderweg zijn. Daarom deden we 's morgens bij het ontbijt van alles in de rugzak. Dit was om 7.00 uur. Een half uur later wandelden wij aan, nadat we eerst nog bij de bakker langs waren geweest.

We wilden vandaag Cremona halen. Onderweg zagen we van alles. Dit was een vreemd landbouwgebied voor ons, er stond geen vee buiten, maar het waren wel enorme boerderijen met grote vee-stapels binnen en zeer grote sproei-installaties van ongeveer 500 meter lang. Ook zagen we prachtige, heldere sloten en enorme klapprozenvelden (Ben zijn lievelingsbloemen), de mooiste andere bloemen, veel zwaluwen en duizenden huismussen, die hier nog overal onder de daken kunnen nestelen.

Op het weggetje was bijna geen verkeer. We kwamen door de mooiste oude dorpjes zoals Guzonna Zanengo, Crummello en zelfs Breda, waar we hebben gepicknickt.

>>>

Rond 14.00 uur wandelden we al Cremona binnen. We verbaasden ons dat we allebei zo sterk gelopen hebben, maar we voelen ons dan ook allebei gezond en sterk bij een temperatuur van dik 30 graden.

Maar het duurt toch nog 2 uur voordat we onderdak hebben, want zoiets moet ook op onze route liggen. Cremona zelf had veel te bieden. We kwamen eigenlijk ogen tekort. We liepen tegen een goedkoop hotelletje bij een Chinees gezin aan. Deze mensen waren zeer spontaan, vooral de kinderen. Die hadden nog nooit iemand met rugzakken om in hun zaak gezien. We kregen een heerlijk glas bier. Hierna namen we een douche, wisten onze kleren en zochten de route voor morgen op.

Om 20.00 uur konden we hier eten en om 21.30 uur gingen we slapen. Een bijzondere dag was voorbij.

40 km gelopen

8 MEI

Toen we om 6 uur wakker werden, keken we direct naar buiten. De lucht was al helderblauw. We maakten alles klaar voor vertrek. We kregen een stukje taart als ontbijt. De hartelijkheid van hun kant was bijzonder, we kregen zelfs een hand en een goede reis toegevenst.

Om 7.15 uur gingen we verder met honger, maar er was nergens een bakker of iets dergelijks te bespeuren. Alleen in Hugnoi was er in een dorpscafeetje een soort hamburger met koffie, maar bij 30 graden was dat echt te weinig. Gelukkig was het parcours mooi, met veel zeer oude boerendorpjes, zoals Bonemerse Ragazola en ook nu weer zeer grote veeteelt-gebouwen.

We gingen net voor Sola Pexarol via een grote brug van 4 kilometer de Po over. Het was 12.00 uur, ik keek nog net op mijn horloge. Na een kilometer miste ik het, dus liepen we terug en op de plaats waar we gepicknickt hadden vonden we het.

Het was mooi om over de brug te wandelen met de Po onder ons. Via zeer rechte wegen, waar ook nog eens weinig te zien was, waren we rond 16.00 uur in San Secondo. Gelukkig was hier een hotel, want we waren allebei blij dat we er waren. Na een heerlijk glas bier verzorgden we ons en gingen we het dorp bekijken.

Dit was ook weer apart met leuke winkelstraatjes. Er was hier een optreden van muziekgezelschappen. Het bleek

zondag te zijn. Daar heb je zelf eerst geen erg in.

We genoten van de harde, luide discussies tussen de Italianen, zowel mannen als vrouwen. In de kerk een kaars opgestoken voor onze wandelvriend Philip Krull.

Ben had namelijk van Pam doorgekregen dat deze overleden was.

Het bijzondere van Italië is dat alle fietstallingen bomvol staan met Vespa's. Na het avondeten zijn we nog even naar de muziekkuitvoeringen wezen kijken. Ook hebben we vast het vertrekpunt van morgen opgezocht.

Om 21.30 zochten we ons bed op.

45 km gelopen

9 MEI

Om 8 uur waren we zover dat we San Secondo verlieten. De eigenaar geloofde nog steeds niet dat we vanuit Nederland te voet naar Rome gingen.

Na ons vertrek hebben we direct bij de bakker onze voorraden aangevuld.

Het parcours was weer leuk met veel bloemen langs de weg. Het was ongeveer 18 graden en dus heerlijk wandelweer.

In Grugno belde ik Mientje van onze Thum op, want ze was jarig. Ze was erg verrast. We dronken hier ook nog op ons gemak koffie.

Rond 13.00 uur waren we in Parma. Wat hier direct opviel, waren de vlaggen. Waar je ook keek, iedere straat hing vol. Later bleek dat hier een weekend later een treffen was van de Alpine vereniging.

Parma is weer zo'n aparte stad. Er zijn heel veel bruggen en aparte gebouwen. Iedereen was zeer positief voor onderdak. Zelfs de chauffeur van de veegwagen stopte ermee om ons onderdak te geven. Hij bracht ons naar een gebouw waar allemaal zwaar geestelijke gehandicapte mensen waren. Met deze mensen was niks mis. Achteraf was er geen plaats voor ons. Als we een tent bij ons hadden gehad, zouden we die in de tuin mogen opzetten. Toen volgden we maar het bordje 'Astello'.

Zo kwamen we bij de jeugdherberg uit.

Deze lag bij de camping, maar was pas om 17.00 uur open.

Er was hier zoveel te zien met al die groepen, dat we besloten om te stoppen.

We konden hier ook eten. Om 19.00 uur was er op de camping niets meer te doen. We waren de enige gasten in die kolossale jeugdherberg, die verder niets te bieden had. Daarom gingen we om 20.00 uur uit verveling slapen.

25 km gelopen

10 MEI

Na een nacht op goede bedden werden we om 6 uur wakker. Op ons gemak maakten we ons klaar voor vertrek. We kregen hier nog een bakje koffie als toegift. Om 7.15 uur hingen we de rugzak om en door een mooi park gingen we richting centrum Parma. De bakker hadden we zo gevonden. Hier kochten we brood en jam. Op een bankje picknickten we en keken naar de bedrijvigheid in de stad. Waar je ook keek, niets dan vlaggetjes. Het duurde zowat 2 uur voordat we Parma uit waren. Parma had wel iets.

Tot 12.30 uur moesten we constant langs een drukke weg lopen. Dus er viel niet zo veel te beleven. Het is ongelooflijk hoe de postbode in Italië zijn werk op zijn Vespa doet.

Na 12.30 uur vonden we een leuke weg naar Reggio nell'Emilia. Hier kregen we onderdak in een zeer oud klooster. We waren net binnen, toen het begon te regenen. Dat terwijl we de hele dag goed wandelweer hadden gehad, ongeveer 18 graden. Vandaag was de route niet mooi. Het was een van de mindere wandeldagen. Maar dat hoort er ook bij.

We deden hier ook nog onze boodschappen in een supermarkt. Wij hadden met zijn tweeën 1 brood, 1 pot jam en 2 appels in het mandje. En de ande-

ren hadden hun wagentjes helemaal vol. Daarna hebben we in een leuk Spaans restaurant gegeten en nog naar huis gebeld. De kleinkinderen waren bij oma en deze heb ik dan ook aan de lijn gehad.

Om 21.00 uur gingen we naar bed.

35 km gelopen

11 MEI

Ondanks alles hebben we allebei zeer goed geslapen. Zo krijg je wel rust in je lijf. Toen we naar beneden wandelden door de grote gangen, hadden we het geluk dat de receptionist ons aanhield, omdat we onze paspoorten hier hadden laten liggen. We hadden ze werkelijk nog niet eens gemist.

Om 8 uur was het ontbijt. Hoe ze het hier naar voren brachten, houd je echt niet voor mogelijk.

De goede route hadden we zo gevonden. Alle wegen zaten vol met verkeer en door de regen hadden we ook nog eens de poncho aan. Dus was het levensgevaarlijk om de weg zo voort te zetten. We zouden doorlopen tot in Sassuolo en dan zouden we besluiten wat verder te doen. Toen we hier na 30 km aankwamen, hadden we het echt gehad, dus besloten we om de laatste 10 kilometer met het boemeltreintje verder te gaan tot in Modena. Dit was eigenlijk wel een mooie afwisseling.

Het was 15.00 uur en het verkeer stond tot op de kleinste wegen stil.

Morgen hebben we misschien wel weer hetzelfde probleem.

Intussen scheen de zon weer en na wat zoekwerk vonden we de jeugdherberg

en besloten we te stoppen. We waren er welkom en kregen een grote kamer met een groot balkon. Zo konden we onze natte kleren e.d. laten drogen.

We gingen eten in een leuke bar. Daarna zijn we nog het oude gedeelte van Modena gaan bekijken. Om 21.30 uur gingen we slapen. En met de gedachte, 'morgen zien we wel verder', viel ik in een diepe slaap.

35 km gelopen

12 MEI

We konden 's morgens in de jeugdherberg van Modena geen ontbijt krijgen. Omdat we dit wisten, aten we op onze kamer het rantsoen uit onze rugzak maar op.

Om 7.30 uur waren we al aan het wandelen. We vulden bij de bakkerswinkel onze voorraad weer aan.

Via de plattegrondkaart kon Ben goed de stad uit komen. Het wandelweer was goed en de vooruitzichten zijn ook goed.

De grote open Povlakte hebben we gehad en de heuvels komen weer in zicht.

Er zijn hier ontzettend veel kersenboomgaarden en de kersen zijn al op kleur. Door de mooie dorpjes zoals San Donino, waar we koffie dronken en Spilamberto en het mooie wandelweer konden we weer genieten van de mooie natuur en omgeving.

Rond 17.30 uur waren we in Zola Predosa. Hier was de enige slaapplek een hotel, waarvan de prijs wel meeviel. Het lag naast de route, zowat 7 kilometer onder Bologna.

Omdat we naar de 'Papst' gingen kregen we het avondeten voor een vriendenprijs. Hier liepen we 's avonds nog wat rond en dronken een heerlijk glas bier. Maar om 21.00 uur gingen we pitten, want we waren vandaag toch weer 45 kilometer dichterbij Rome gekomen.

45 km gelopen

P.S. Tiny, als ik thuis kom, zorg dan voor goede soep, want die heb ik nu al een maand niet meer gehad.

13 MEI

De dag begon goed, de zon scheen heerlijk en om half 8 kregen we een ontbijt, zulk eten krijg je nog niet eens op een bruiloft.

Om 8 uur moesten we toch weer verder. We hadden de hele dag een schitterend parcours. We wandelden de hele dag door bossen met seringebomen, paarse en witte. En dit kilometers aan een stuk. We kwamen ook nog langs een zeer apart Mariabeeld. Dit was hoog boven op een paal, langs de weg. En verder hadden we prachtige uitzichten. Maar als je door een dorpje kwam en dan het fietspad wilde volgen, ging dat niet, want het pad stopte dan ineens.

Je hoort hier de wielewaal veel. En mijn wandelschoenen zitten perfect.

Vandaag wandelden wij via Calderino, Sasso en Marconi naar Pianora. Het was pittig, maar het was wel weer zo'n dag die je leven inhoud geeft.

Omdat we een verkeersbord niet goed hadden gezien, verliepen we ons nog zo'n 6 kilometer, maar gek genoeg vonden we dat niet zo erg. We kwamen zo door een zeer apart Italiaans bergdorp. Om 17.00 uur waren we in Pianoro. Het eerste hotelletje waar we binnen liepen, was er een van lichte zeden.

Dus gingen we direct naar buiten. Gelukkig vonden we een leuk hotel, waar we welkom waren.

We kregen van de eigenaar 2 liter bier gratis, omdat we naar Rome gingen. We krijgen hier steeds meer bewondering, zelfs van de vrachtwagenchauffeurs. Het begint hier te leven.

Ben is hier ook bij een oude schilderswinkel binnen geweest. Ze maakten hier zelfs nog op de ambachtelijke manier verf op kleur.

Als herinnering kreeg ik van de eigenaar een pet. Na een paar pizza's genoten we heerlijk van de avond. Maar om 21.30 uur gingen we toch maar slapen.

36 km + 6 km gelopen

>>>

14 MEI

Om 7.30 uur gingen we weg uit het hotel van Pianoro. Het was goed geweest. Ontbijt kende men hier niet. We kregen wel allebei een balpen als aandenken. We gaven elkaar een hand en dan zie je elkaar nooit meer; die gedachte bleef mij nog heel lang bij.

De zon scheen weer en we vervolgden de weg van gisteren weer. We zagen weer prachtige natuur en rechts van ons het woelige water van de bergen. Na 2 uur wandelen was echter alles versperd, er was namelijk een lawine geweest. Er lagen grote brokstukken op de weg, zo hoog als we konden kijken. Alles was vernield. Ben probeerde toch om er doorheen te komen, maar na 10 meter gaf hij het op.

We liepen toen maar terug. Wat moeten we nu? Maar zoals altijd, komt alles goed. Al na 4 km terug gelopen te hebben, zagen we een groep wielrenners een steil pad omhoog gaan. Dat hebben we toen maar op goed geluk ook gedaan. Het pad bleek een mooi pad te zijn naar Firenze. Onbeschrijfelijk, zo mooi!

Na twee uur klimmen waren we boven. In dit mooie en aparte bergdorpje dronken we koffie en aten we wat. We vroegen de weg naar Monghidoro, want daar wilden we eigenlijk naar toe. Het verbaasde ons, maar we zaten in de goede richting. We moesten eerst 50 meter terug en dan links aanhouden. Het was mooi hier. Er waren veel soorten bloemen en vogels en we zagen zelfs arenden.

We wandelden hier nog drie uur en toen gingen we weer zakken. Het eerste

'hotel' waar we tegen aanliepen, bleek een soort bejaardentehuis te zijn. Ze vertelden ons dat we nog 2 km moesten doorlopen, maar de lucht werd steeds donkerder. We liepen in Monghidoro pal tegen een hotel aan. Vlug gingen we naar binnen en toen brak het noodweer los. Wat ging het buiten tekeer! Gelukkig waren we welkom.

Tiny en Thea hebben vanavond feest van Mart en Wilmie. Terwijl wij nu opgesloten zitten in dichte mist, maar gelukkig is het hier goed toeven. Er is goed eten en een leuke bediening. Het had geen zin om hier rond te wandelen, want je zag niets.

Rond 17.00 uur waren we hier en we gingen rond 21.30 uur maar slapen. Het pilsje was te lekker.

±45 km gelopen

15 MEI

We begrijpen niet dat we hier zo goed kunnen slapen, vooral omdat Ben thuis een echt avondmens is.

We aten op ons gemak, er was zelfs brood.

Om 7.30 uur verlieten wij Monghidoro. De mist was weg en de zon kwam flets door. Om 8.10 uur gingen we de provincie Forinze binnen. We dachten allebei dat we weer regen kregen, want de lucht werd donker, maar mooi niet. Rond 14.00 uur kwam de zon door.

We wandelden weer op de toeristische route, deze was mooi en vol met prachtige vergezichten. Vandaag waren er alleen veel motorrijders, wel een mooi gezicht hoe ze door de bochten scheurden. En we zagen, waar we ook keken, veel orchideeën. De wegbermen zaten vol bloemsoorten, die ik nog nooit had gezien. De wegbermen waren vol haver gezaaid en we passeerden kleine bergdorpjes.

In Barberino kwamen we langs een camping. Hier dronken we koffie en kregen we spontaan wandelkaarten aangeboden. We kwamen ook langs een groot meer, hier zijn we langs gelopen. Bij S. Piero a Sieve liepen we tegen een camping aan.

We konden voor een nacht een tweepersonshuisje huren, waar de borrel al klaar stond. De camping zelf was niks voor mij. Je kon nog niet eens een voortent aan de caravan zetten, zo dicht op elkaar stond het allemaal en er waren te veel Nederlanders. Maar de rust deed ons goed en in de kantine was het eten goed.

De deur van ons huisje staat open, de konijnen lopen rond en de vogels fluiten.

Op zulke momenten missen we allebei Pam en Tiny.

Om 21.30 uur gingen we voldaan slapen.

42 km gelopen

-Wordt vervolgd-

Lezeres uit Zwitserland: 'Het was niet de Matterhorn'

Dat OLAT Nieuws ook gelezen wordt door niet-leden, weten we natuurlijk wel. Maar dat het verspreidingsgebied zich blijkbaar uitstrekt tot in Zwitserland, daar keek de redactie toch wel even van op.

Wilma Vissers uit Illgau (kanton Schwyz) reageerde op de vorige aflevering van 'Voetreis naar Rome', waar Sjef en Ben een stukje Zwitserland doorkruisen. „Bijzonder leuk om te lezen hoe ze de omgeving beschreven", aldus Wilma. Maar de hoge berg die onze pelgrims meenden te zien, kan volgens haar nooit de Matterhorn geweest zijn. Vanuit Fluelen was er mogelijk wel zicht op de Uri-Rotstock, die er op lijkt. Maar welke top te zien was vanaf de Zugersee is Wilma een raadsel.

„Ik wil niet de betweter uithangen", schrijft ze. Maar als bewoonster van deze streek moest ze dit even kwijt. Ach, de herinnering aan het mooie berglandschap zal er met terugwerkende kracht niet minder van worden. En daar gaat het toch om.